

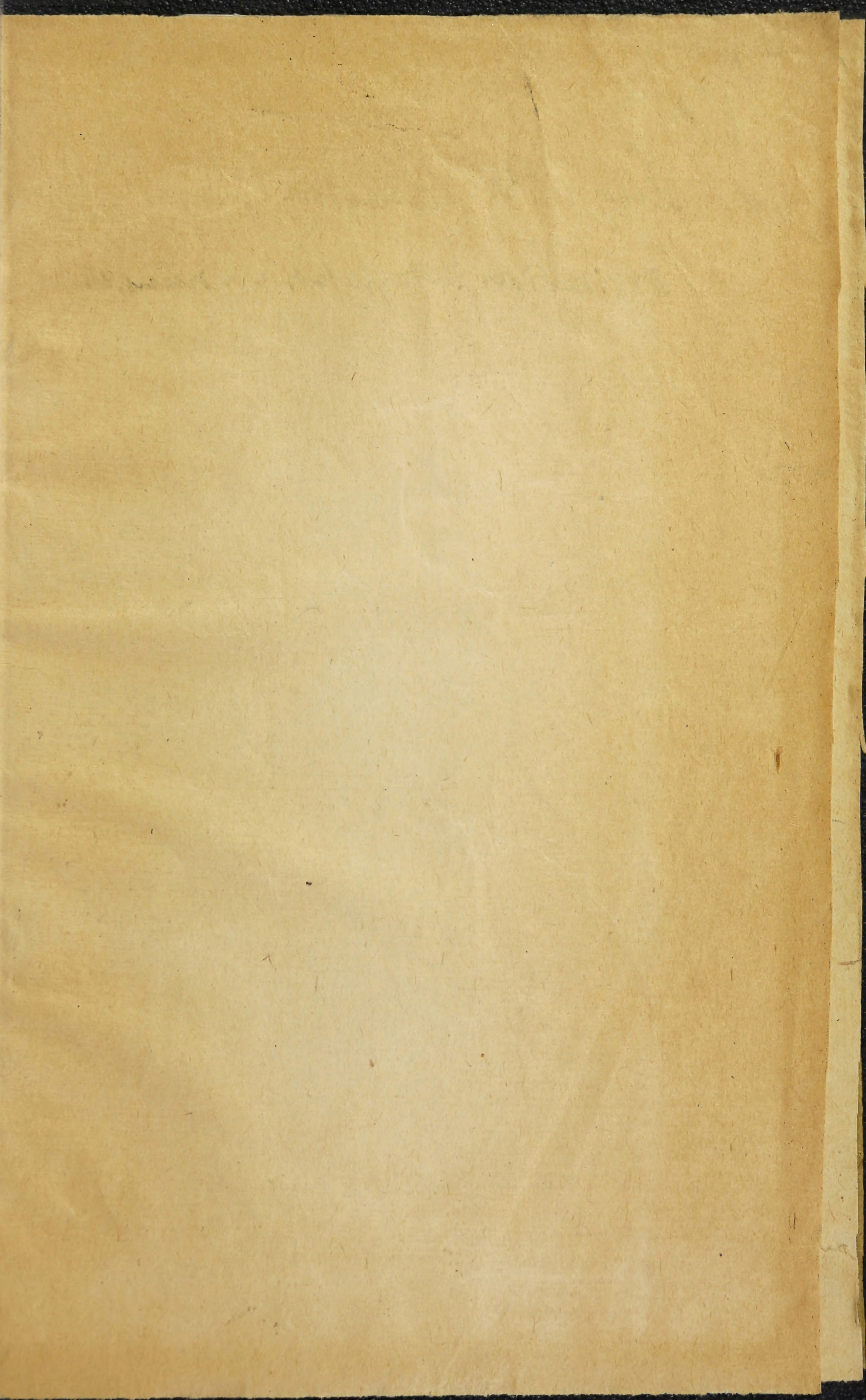
C.

4127266

133

Majmū'a (collection)

(Divination, interpretation of dreams, etc.).

133

Archives
20. 11. 27.
W. I.

^۱ محل نور جوزا ^۲ ^۳ سلطان ^۴ ^۵ اسد ^۶ ^۷ میزان ^۸ ^۹ عقرب ^{۱۰} قوس ^{۱۱} جدی ^{۱۲} دلو ^{۱۳} حوت

حروفهای مرفوع آتشی

اهطعقند حروفهای

منهوب بادی ششصدوی

حروفهای مجرور ابی جزک

سقط حروفهای مجرور

خاکه دخل رخ ^{۱۴} ^{۱۵} ^{۱۶} ^{۱۷} ^{۱۸} ^{۱۹} ^{۲۰} ^{۲۱} ^{۲۲} ^{۲۳} ^{۲۴} ^{۲۵} ^{۲۶} ^{۲۷} ^{۲۸} ^{۲۹} ^{۳۰} ^{۳۱} ^{۳۲} ^{۳۳} ^{۳۴} ^{۳۵} ^{۳۶} ^{۳۷} ^{۳۸} ^{۳۹} ^{۴۰} ^{۴۱} ^{۴۲} ^{۴۳} ^{۴۴} ^{۴۵} ^{۴۶} ^{۴۷} ^{۴۸} ^{۴۹} ^{۵۰} ^{۵۱} ^{۵۲} ^{۵۳} ^{۵۴} ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰} ^{۱۰۱} ^{۱۰۲} ^{۱۰۳} ^{۱۰۴} ^{۱۰۵} ^{۱۰۶} ^{۱۰۷} ^{۱۰۸} ^{۱۰۹} ^{۱۱۰} ^{۱۱۱} ^{۱۱۲} ^{۱۱۳} ^{۱۱۴} ^{۱۱۵} ^{۱۱۶} ^{۱۱۷} ^{۱۱۸} ^{۱۱۹} ^{۱۲۰} ^{۱۲۱} ^{۱۲۲} ^{۱۲۳} ^{۱۲۴} ^{۱۲۵} ^{۱۲۶} ^{۱۲۷} ^{۱۲۸} ^{۱۲۹} ^{۱۳۰} ^{۱۳۱} ^{۱۳۲} ^{۱۳۳} ^{۱۳۴} ^{۱۳۵} ^{۱۳۶} ^{۱۳۷} ^{۱۳۸} ^{۱۳۹} ^{۱۴۰} ^{۱۴۱} ^{۱۴۲} ^{۱۴۳} ^{۱۴۴} ^{۱۴۵} ^{۱۴۶} ^{۱۴۷} ^{۱۴۸} ^{۱۴۹} ^{۱۵۰} ^{۱۵۱} ^{۱۵۲} ^{۱۵۳} ^{۱۵۴} ^{۱۵۵} ^{۱۵۶} ^{۱۵۷} ^{۱۵۸} ^{۱۵۹} ^{۱۶۰} ^{۱۶۱} ^{۱۶۲} ^{۱۶۳} ^{۱۶۴} ^{۱۶۵} ^{۱۶۶} ^{۱۶۷} ^{۱۶۸} ^{۱۶۹} ^{۱۷۰} ^{۱۷۱} ^{۱۷۲} ^{۱۷۳} ^{۱۷۴} ^{۱۷۵} ^{۱۷۶} ^{۱۷۷} ^{۱۷۸} ^{۱۷۹} ^{۱۸۰} ^{۱۸۱} ^{۱۸۲} ^{۱۸۳} ^{۱۸۴} ^{۱۸۵} ^{۱۸۶} ^{۱۸۷} ^{۱۸۸} ^{۱۸۹} ^{۱۹۰} ^{۱۹۱} ^{۱۹۲} ^{۱۹۳} ^{۱۹۴} ^{۱۹۵} ^{۱۹۶} ^{۱۹۷} ^{۱۹۸} ^{۱۹۹} ^{۲۰۰} ^{۲۰۱} ^{۲۰۲} ^{۲۰۳} ^{۲۰۴} ^{۲۰۵} ^{۲۰۶} ^{۲۰۷} ^{۲۰۸} ^{۲۰۹} ^{۲۱۰} ^{۲۱۱} ^{۲۱۲} ^{۲۱۳} ^{۲۱۴} ^{۲۱۵} ^{۲۱۶} ^{۲۱۷} ^{۲۱۸} ^{۲۱۹} ^{۲۲۰} ^{۲۲۱} ^{۲۲۲} ^{۲۲۳} ^{۲۲۴} ^{۲۲۵} ^{۲۲۶} ^{۲۲۷} ^{۲۲۸} ^{۲۲۹} ^{۲۳۰} ^{۲۳۱} ^{۲۳۲} ^{۲۳۳} ^{۲۳۴} ^{۲۳۵} ^{۲۳۶} ^{۲۳۷} ^{۲۳۸} ^{۲۳۹} ^{۲۴۰} ^{۲۴۱} ^{۲۴۲} ^{۲۴۳} ^{۲۴۴} ^{۲۴۵} ^{۲۴۶} ^{۲۴۷} ^{۲۴۸} ^{۲۴۹} ^{۲۵۰} ^{۲۵۱} ^{۲۵۲} ^{۲۵۳} ^{۲۵۴} ^{۲۵۵} ^{۲۵۶} ^{۲۵۷} ^{۲۵۸} ^{۲۵۹} ^{۲۶۰} ^{۲۶۱} ^{۲۶۲} ^{۲۶۳} ^{۲۶۴} ^{۲۶۵} ^{۲۶۶} ^{۲۶۷} ^{۲۶۸} ^{۲۶۹} ^{۲۷۰} ^{۲۷۱} ^{۲۷۲} ^{۲۷۳} ^{۲۷۴} ^{۲۷۵} ^{۲۷۶} ^{۲۷۷} ^{۲۷۸} ^{۲۷۹} ^{۲۸۰} ^{۲۸۱} ^{۲۸۲} ^{۲۸۳} ^{۲۸۴} ^{۲۸۵} ^{۲۸۶} ^{۲۸۷} ^{۲۸۸} ^{۲۸۹} ^{۲۹۰} ^{۲۹۱} ^{۲۹۲} ^{۲۹۳} ^{۲۹۴} ^{۲۹۵} ^{۲۹۶} ^{۲۹۷} ^{۲۹۸} ^{۲۹۹} ^{۳۰۰} ^{۳۰۱} ^{۳۰۲} ^{۳۰۳} ^{۳۰۴} ^{۳۰۵} ^{۳۰۶} ^{۳۰۷} ^{۳۰۸} ^{۳۰۹} ^{۳۱۰} ^{۳۱۱} ^{۳۱۲} ^{۳۱۳} ^{۳۱۴} ^{۳۱۵} ^{۳۱۶} ^{۳۱۷} ^{۳۱۸} ^{۳۱۹} ^{۳۲۰} ^{۳۲۱} ^{۳۲۲} ^{۳۲۳} ^{۳۲۴} ^{۳۲۵} ^{۳۲۶} ^{۳۲۷} ^{۳۲۸} ^{۳۲۹} ^{۳۳۰} ^{۳۳۱} ^{۳۳۲} ^{۳۳۳} ^{۳۳۴} ^{۳۳۵} ^{۳۳۶} ^{۳۳۷} ^{۳۳۸} ^{۳۳۹} ^{۳۴۰} ^{۳۴۱} ^{۳۴۲} ^{۳۴۳} ^{۳۴۴} ^{۳۴۵} ^{۳۴۶} ^{۳۴۷} ^{۳۴۸} ^{۳۴۹} ^{۳۵۰} ^{۳۵۱} ^{۳۵۲} ^{۳۵۳} ^{۳۵۴} ^{۳۵۵} ^{۳۵۶} ^{۳۵۷} ^{۳۵۸} ^{۳۵۹} ^{۳۶۰} ^{۳۶۱} ^{۳۶۲} ^{۳۶۳} ^{۳۶۴} ^{۳۶۵} ^{۳۶۶} ^{۳۶۷} ^{۳۶۸} ^{۳۶۹} ^{۳۷۰} ^{۳۷۱} ^{۳۷۲} ^{۳۷۳} ^{۳۷۴} ^{۳۷۵} ^{۳۷۶} ^{۳۷۷} ^{۳۷۸} ^{۳۷۹} ^{۳۸۰} ^{۳۸۱} ^{۳۸۲} ^{۳۸۳} ^{۳۸۴} ^{۳۸۵} ^{۳۸۶} ^{۳۸۷} ^{۳۸۸} ^{۳۸۹} ^{۳۹۰} ^{۳۹۱} ^{۳۹۲} ^{۳۹۳} ^{۳۹۴} ^{۳۹۵} ^{۳۹۶} ^{۳۹۷} ^{۳۹۸} ^{۳۹۹} ^{۴۰۰} ^{۴۰۱} ^{۴۰۲} ^{۴۰۳} ^{۴۰۴} ^{۴۰۵} ^{۴۰۶} ^{۴۰۷} ^{۴۰۸} ^{۴۰۹} ^{۴۱۰} ^{۴۱۱} ^{۴۱۲} ^{۴۱۳} ^{۴۱۴} ^{۴۱۵} ^{۴۱۶} ^{۴۱۷} ^{۴۱۸} ^{۴۱۹} ^{۴۲۰} ^{۴۲۱} ^{۴۲۲} ^{۴۲۳} ^{۴۲۴} ^{۴۲۵} ^{۴۲۶} ^{۴۲۷} ^{۴۲۸} ^{۴۲۹} ^{۴۳۰} ^{۴۳۱} ^{۴۳۲} ^{۴۳۳} ^{۴۳۴} ^{۴۳۵} ^{۴۳۶} ^{۴۳۷} ^{۴۳۸} ^{۴۳۹} ^{۴۴۰} ^{۴۴۱} ^{۴۴۲} ^{۴۴۳} ^{۴۴۴} ^{۴۴۵} ^{۴۴۶} ^{۴۴۷} ^{۴۴۸} ^{۴۴۹} ^{۴۵۰} ^{۴۵۱} ^{۴۵۲} ^{۴۵۳} ^{۴۵۴} ^{۴۵۵} ^{۴۵۶} ^{۴۵۷} ^{۴۵۸} ^{۴۵۹} ^{۴۶۰} ^{۴۶۱} ^{۴۶۲} ^{۴۶۳} ^{۴۶۴} ^{۴۶۵} ^{۴۶۶} ^{۴۶۷} ^{۴۶۸} ^{۴۶۹} ^{۴۷۰} ^{۴۷۱} ^{۴۷۲} ^{۴۷۳} ^{۴۷۴} ^{۴۷۵} ^{۴۷۶} ^{۴۷۷} ^{۴۷۸} ^{۴۷۹} ^{۴۸۰} ^{۴۸۱} ^{۴۸۲} ^{۴۸۳} ^{۴۸۴} ^{۴۸۵} ^{۴۸۶} ^{۴۸۷} ^{۴۸۸} ^{۴۸۹} ^{۴۹۰} ^{۴۹۱} ^{۴۹۲} ^{۴۹۳} ^{۴۹۴} ^{۴۹۵} ^{۴۹۶} ^{۴۹۷} ^{۴۹۸} ^{۴۹۹} ^{۵۰۰} ^{۵۰۱} ^{۵۰۲} ^{۵۰۳} ^{۵۰۴} ^{۵۰۵} ^{۵۰۶} ^{۵۰۷} ^{۵۰۸} ^{۵۰۹} ^{۵۱۰} ^{۵۱۱} ^{۵۱۲} ^{۵۱۳} ^{۵۱۴} ^{۵۱۵} ^{۵۱۶} ^{۵۱۷} ^{۵۱۸} ^{۵۱۹} ^{۵۲۰} ^{۵۲۱} ^{۵۲۲} ^{۵۲۳} ^{۵۲۴} ^{۵۲۵} ^{۵۲۶} ^{۵۲۷} ^{۵۲۸} ^{۵۲۹} ^{۵۳۰} ^{۵۳۱} ^{۵۳۲} ^{۵۳۳} ^{۵۳۴} ^{۵۳۵} ^{۵۳۶} ^{۵۳۷} ^{۵۳۸} ^{۵۳۹} ^{۵۴۰} ^{۵۴۱} ^{۵۴۲} ^{۵۴۳} ^{۵۴۴} ^{۵۴۵} ^{۵۴۶} ^{۵۴۷} ^{۵۴۸} ^{۵۴۹} ^{۵۵۰} ^{۵۵۱} ^{۵۵۲} ^{۵۵۳} ^{۵۵۴} ^{۵۵۵} ^{۵۵۶} ^{۵۵۷} ^{۵۵۸} ^{۵۵۹} ^{۵۶۰} ^{۵۶۱} ^{۵۶۲} ^{۵۶۳} ^{۵۶۴} ^{۵۶۵} ^{۵۶۶} ^{۵۶۷} ^{۵۶۸} ^{۵۶۹} ^{۵۷۰} ^{۵۷۱} ^{۵۷۲} ^{۵۷۳} ^{۵۷۴} ^{۵۷۵} ^{۵۷۶} ^{۵۷۷} ^{۵۷۸} ^{۵۷۹} ^{۵۸۰} ^{۵۸۱} ^{۵۸۲} ^{۵۸۳} ^{۵۸۴} ^{۵۸۵} ^{۵۸۶} ^{۵۸۷} ^{۵۸۸} ^{۵۸۹} ^{۵۹۰} ^{۵۹۱} ^{۵۹۲} ^{۵۹۳} ^{۵۹۴} ^{۵۹۵} ^{۵۹۶} ^{۵۹۷} ^{۵۹۸} ^{۵۹۹} ^{۶۰۰} ^{۶۰۱} ^{۶۰۲} ^{۶۰۳} ^{۶۰۴} ^{۶۰۵} ^{۶۰۶} ^{۶۰۷} ^{۶۰۸} ^{۶۰۹} ^{۶۱۰} ^{۶۱۱} ^{۶۱۲} ^{۶۱۳} ^{۶۱۴} ^{۶۱۵} ^{۶۱۶} ^{۶۱۷} ^{۶۱۸} ^{۶۱۹} ^{۶۲۰} ^{۶۲۱} ^{۶۲۲} ^{۶۲۳} ^{۶۲۴} ^{۶۲۵} ^{۶۲۶} ^{۶۲۷} ^{۶۲۸} ^{۶۲۹} ^{۶۳۰} ^{۶۳۱} ^{۶۳۲} ^{۶۳۳} ^{۶۳۴} ^{۶۳۵} ^{۶۳۶} ^{۶۳۷} ^{۶۳۸} ^{۶۳۹} ^{۶۴۰} ^{۶۴۱} ^{۶۴۲} ^{۶۴۳} ^{۶۴۴} ^{۶۴۵} ^{۶۴۶} ^{۶۴۷} ^{۶۴۸} ^{۶۴۹} ^{۶۵۰} ^{۶۵۱} ^{۶۵۲} ^{۶۵۳} ^{۶۵۴} ^{۶۵۵} ^{۶۵۶} ^{۶۵۷} ^{۶۵۸} ^{۶۵۹} ^{۶۶۰} ^{۶۶۱} ^{۶۶۲} ^{۶۶۳} ^{۶۶۴} ^{۶۶۵} ^{۶۶۶} ^{۶۶۷} ^{۶۶۸} ^{۶۶۹} ^{۶۷۰} ^{۶۷۱} ^{۶۷۲} ^{۶۷۳} ^{۶۷۴} ^{۶۷۵} ^{۶۷۶} ^{۶۷۷} ^{۶۷۸} ^{۶۷۹} ^{۶۸۰} ^{۶۸۱} ^{۶۸۲} ^{۶۸۳} ^{۶۸۴} ^{۶۸۵} ^{۶۸۶} ^{۶۸۷} ^{۶۸۸} ^{۶۸۹} ^{۶۹۰} ^{۶۹۱} ^{۶۹۲} ^{۶۹۳} ^{۶۹۴} ^{۶۹۵} ^{۶۹۶} ^{۶۹۷} ^{۶۹۸} ^{۶۹۹} ^{۷۰۰} ^{۷۰۱} ^{۷۰۲} ^{۷۰۳} ^{۷۰۴} ^{۷۰۵} ^{۷۰۶} ^{۷۰۷} ^{۷۰۸} ^{۷۰۹} ^{۷۱۰} ^{۷۱۱} ^{۷۱۲} ^{۷۱۳} ^{۷۱۴} ^{۷۱۵} ^{۷۱۶} ^{۷۱۷} ^{۷۱۸} ^{۷۱۹} ^{۷۲۰} ^{۷۲۱} ^{۷۲۲} ^{۷۲۳} ^{۷۲۴} ^{۷۲۵} ^{۷۲۶} ^{۷۲۷} ^{۷۲۸} ^{۷۲۹} ^{۷۳۰} ^{۷۳۱} ^{۷۳۲} ^{۷۳۳} ^{۷۳۴} ^{۷۳۵} ^{۷۳۶} ^{۷۳۷} ^{۷۳۸} ^{۷۳۹} ^{۷۴۰} ^{۷۴۱} ^{۷۴۲} ^{۷۴۳} ^{۷۴۴} ^{۷۴۵} ^{۷۴۶} ^{۷۴۷} ^{۷۴۸} ^{۷۴۹} ^{۷۵۰} ^{۷۵۱} ^{۷۵۲} ^{۷۵۳} ^{۷۵۴} ^{۷۵۵} ^{۷۵۶} ^{۷۵۷} ^{۷۵۸} ^{۷۵۹} ^{۷۶۰} ^{۷۶۱} ^{۷۶۲} ^{۷۶۳} ^{۷۶۴} ^{۷۶۵} ^{۷۶۶} ^{۷۶۷} ^{۷۶۸} ^{۷۶۹} ^{۷۷۰} ^{۷۷۱} ^{۷۷۲} ^{۷۷۳} ^{۷۷۴} ^{۷۷۵} ^{۷۷۶} ^{۷۷۷} ^{۷۷۸} ^{۷۷۹} ^{۷۸۰} ^{۷۸۱} ^{۷۸۲} ^{۷۸۳} ^{۷۸۴} ^{۷۸۵} ^{۷۸۶} ^{۷۸۷} ^{۷۸۸} ^{۷۸۹} ^{۷۹۰} ^{۷۹۱} ^{۷۹۲} ^{۷۹۳} ^{۷۹۴} ^{۷۹۵} ^{۷۹۶} ^{۷۹۷} ^{۷۹۸} ^{۷۹۹} ^{۸۰۰} ^{۸۰۱} ^{۸۰۲} ^{۸۰۳} ^{۸۰۴} ^{۸۰۵} ^{۸۰۶} ^{۸۰۷} ^{۸۰۸} ^{۸۰۹} ^{۸۱۰} ^{۸۱۱} ^{۸۱۲} ^{۸۱۳} ^{۸۱۴} ^{۸۱۵} ^{۸۱۶} ^{۸۱۷} ^{۸۱۸} ^{۸۱۹} ^{۸۲۰} ^{۸۲۱} ^{۸۲۲} ^{۸۲۳} ^{۸۲۴} ^{۸۲۵} ^{۸۲۶} ^{۸۲۷} ^{۸۲۸} ^{۸۲۹} ^{۸۳۰} ^{۸۳۱} ^{۸۳۲} ^{۸۳۳} ^{۸۳۴} ^{۸۳۵} ^{۸۳۶} ^{۸۳۷} ^{۸۳۸} ^{۸۳۹} ^{۸۴۰} ^{۸۴۱} ^{۸۴۲} ^{۸۴۳} ^{۸۴۴} ^{۸۴۵} ^{۸۴۶} ^{۸۴۷} ^{۸۴۸} ^{۸۴۹} ^{۸۵۰} ^{۸۵۱} ^{۸۵۲} ^{۸۵۳} ^{۸۵۴} ^{۸۵۵} ^{۸۵۶} ^{۸۵۷} ^{۸۵۸} ^{۸۵۹} ^{۸۶۰} ^{۸۶۱} ^{۸۶۲} ^{۸۶۳} ^{۸۶۴} ^{۸۶۵} ^{۸۶۶} ^{۸۶۷} ^{۸۶۸} ^{۸۶۹} ^{۸۷۰} ^{۸۷۱} ^{۸۷۲} ^{۸۷۳} ^{۸۷۴} ^{۸۷۵} ^{۸۷۶} ^{۸۷۷} ^{۸۷۸} ^{۸۷۹} ^{۸۸۰} ^{۸۸۱} ^{۸۸۲} ^{۸۸۳} ^{۸۸۴} ^{۸۸۵} ^{۸۸۶} ^{۸۸۷} ^{۸۸۸} ^{۸۸۹} ^{۸۹۰} ^{۸۹۱} ^{۸۹۲} ^{۸۹۳} ^{۸۹۴} ^{۸۹۵} ^{۸۹۶} ^{۸۹۷} ^{۸۹۸} ^{۸۹۹} ^{۹۰۰} ^{۹۰۱} ^{۹۰۲} ^{۹۰۳} ^{۹۰۴} ^{۹۰۵} ^{۹۰۶} ^{۹۰۷} ^{۹۰۸} ^{۹۰۹} ^{۹۱۰} ^{۹۱۱} ^{۹۱۲} ^{۹۱۳} ^{۹۱۴} ^{۹۱۵} ^{۹۱۶} ^{۹۱۷} ^{۹۱۸} ^{۹۱۹} ^{۹۲۰} ^{۹۲۱} ^{۹۲۲} ^{۹۲۳} ^{۹۲۴} ^{۹۲۵} ^{۹۲۶} ^{۹۲۷} ^{۹۲۸} ^{۹۲۹} ^{۹۳۰} ^{۹۳۱} ^{۹۳۲} ^{۹۳۳} ^{۹۳۴} ^{۹۳۵} ^{۹۳۶} ^{۹۳۷} ^{۹۳۸} ^{۹۳۹} ^{۹۴۰} ^{۹۴۱} ^{۹۴۲} ^{۹۴۳} ^{۹۴۴} ^{۹۴۵} ^{۹۴۶} ^{۹۴۷} ^{۹۴۸} ^{۹۴۹} ^{۹۵۰} ^{۹۵۱} ^{۹۵۲} ^{۹۵۳} ^{۹۵۴} ^{۹۵۵} ^{۹۵۶} ^{۹۵۷} ^{۹۵۸} ^{۹۵۹} ^{۹۶۰} ^{۹۶۱} ^{۹۶۲} ^{۹۶۳} ^{۹۶۴} ^{۹۶۵} ^{۹۶۶} ^{۹۶۷} ^{۹۶۸} ^{۹۶۹} ^{۹۷۰} ^{۹۷۱} ^{۹۷۲} ^{۹۷۳} ^{۹۷۴} ^{۹۷۵} ^{۹۷۶} ^{۹۷۷} ^{۹۷۸} ^{۹۷۹} ^{۹۸۰} ^{۹۸۱} ^{۹۸۲} ^{۹۸۳} ^{۹۸۴} ^{۹۸۵} ^{۹۸۶} ^{۹۸۷} ^{۹۸۸} ^{۹۸۹} ^{۹۹۰} ^{۹۹۱} ^{۹۹۲} ^{۹۹۳} ^{۹۹۴} ^{۹۹۵} ^{۹۹۶} ^{۹۹۷} ^{۹۹۸} ^{۹۹۹} ^{۱۰۰۰}

زحل سیاه

مشتري صندیا

عطارد در صورت

زهره سید

خورشید

قمر سبز

در هر روز از او که در او روح پاک شود و در او روح پاک شود

۲

رکعتین صلوة کشف الارواح منوحها الی جهة الکعبة
الله اکبر بعد فاتحه در هر رکعتی و الله غالب علی امره و
ولکن اکثر الناس لا یعلمون بخوانند بعد سلام هزار
کیرت دعا ملکیه بخوانند دعا اینست **اَءَ وَاِیَّ وَاِیَّه**
در عین خواندن توجه بباطن کند از توجه باطنی نمودار
خواهد شد بعباده الله تعالی بعد در روز چهارم وقت
طلوع افتاب غسل پاک کند چون از غسل فارغ شود
هفت بار بر کف دست آب گیرد و بر هر آبی هفت
کرت سوره فاتحه خوانده و دم کرده بر سر اندازد
تا حصار دعوت و مانع رجعت شود بعد غسل با کسی
تکلم نکند تا که هزار کرت اسم بخواند بعد غسل تحت الوضوء

بگذارد در رکعت اول بعد فاتحه هفت گزشت شهد الله لا اله

الا هو والملايكة واولو العلم قايما بالقسط لا اله الا هو العزيز

الحليم ان الدين عند الله الاسلام باكله شهادت يعني تشهد

ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وشهد ان محمدا عبده

ورسوله ودر رکعت دوم بعد فاتحه وقال ربكم ادعوني

استجب لكم ان الذين يستكبرون عن عبادتي سيدخلون

جهنم واخرين باكله تجيد بخواند يعني سبحان الله والمحمد

تا عظيم بخواند بعد از سلام اس آيه هفت بار بخواند و

واذا سالك عبادي عني فاني قريب اجيب دعوة

الداع اذا دعان فليستحسني وليؤمنوا بي لعلهم

يرشدون از خدا مطلوب خود خوا بعد بعد بار و

چون جامه بپوشید و بپوشید
در رکعت اول و در رکعت دوم
بسم الله الرحمن الرحيم
انتم انتم انتم انتم
در حالت خواندن شوم بپوشید
وشت دست راست بپوشید
و انگشت شهادت بلند کرده
این راه غایب خود را
در بره میگردید

3

حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم و سایر انبیاء و عظام و

عشره مبشره و سایر اصحاب کرام و جمیع شهدا و ناصدار و

شاخ کامکار یکان یکان دو کانه اجمالا و انجا بدو پیران

ظاهر و باطن توجیه کرده جمل و یک کمره سورة فاتحه خوانند ثواب

بروح ایشان بخشد بعهده اذ ازلت الارض و ذکره و

اخلاص نه کمره و فاتحه پنج گزرت خوانند مخصوص ثواب پیران

سهروردی کذار دعهده دو کانه بروح حضرت شیخ شيوخ

شهاب الدین سهروردی کذار دفا که خوانند بتوجه تمام

متوجه شده مدد طلبد بعهده دو کانه بروح سلطان الموحدين

شیخ ظهیر حاجی حصو ^{ایضا که} ز بعد ان فاتحه خوانند

یا ظهور الحی تودونه گزرت کوبه و از حضرت ایشان ^{طلبه} نیز مدد

بعد از دو گانه بروج حضرت شیخ محمد عوث قدس سره و یک دو گانه
 بروج بنده حضرت شیخ لنگر محمد عارف قدس سره و یک
 دو گانه بروج حضرت مسیح الاولیا شاه علی قدس سره
 و بعد از دو گانه بروج آن بزرگ فاطمه خواننده استمداد و تحت
 غایب بعد از یک دو گانه بروج حضرت قدوة العارفين
 زبده الکاملین حضرت شیخ برهان الحق والدين رازای
 ادا کند بتوجه تمام از حضرت ایشان استمداد مدد و تحت
 طبع بعد از یک دو گانه به نیت سلامتی مرشد خود ادا کند بعد
 یک دو گانه محبت الله بگذارد در هر رکعتی بعد فاطمه سورۃ
 اخلاص بخت و یک رکعت بخواند بعد ادا دو گانه بحضور
 دل حضرت حق متوجه شود و بمقام نوبت درود گوید و سر سجده

این دعا را از امامان ائمه
 علیهم السلام نقل کرده است
 و در هر روز بخواند

بجوده دعوت **مقطعات** دوازده مرتبه اسم را با موکلات

برج هم کرده بخواند و ایشان مدد طلبند بدین طریق بخواند

یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل

یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل

یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل

بجای سحر لاله تا آخره بوده موکل کوکب را با اسم ضم کرده هفت

مرتبه بخواند و ایشان مدد طلبند بدین طریق یا ارفایل

یا بحرارد یا بهائیل یا کلیمنا یا اسمون یا اسکی یا توئل

بجای سحر لاله تا آخره بوده اسم را با موکل هم کرده بودونه

کرت بخواند بدین طریق یا همو یا ایل یا سائیل یا کلصال

بجای سحر لاله تا آخره بوده هفت مرتبه درود بخواند بجزه

و وقت شروع خوان
یا سرائیل و این است که
موکلات سه بار یا سرائیل و اسم
یا جبر و موکل و از اسم اول
تا اسم آخر و در ابار و غایت
سحر هفت بار

هر روز وقت سحر یا سرائیل
و وقت شروع سحر و دعا یا سرائیل
یعنی یا صلیح الالباب تا آخر بخواند
هر روز وقت سحر او و در
دوازده مرتبه اسم یا سرائیل
بخواند و وقت تمام شدن
مرتبه بخواند و در هر بار
و دعوت این طریق بخواند

یا هو اکیل بحی سجانک لاله الا انت بارب کل شی و وارثه

در ازقه در اتم بعد **جل اسم** و رقم برج که **قوس** است و رقم

۱۲۶

۲۵۶۵

ستاره که **شمش** و رقم نام خود که **سید محمد** است جمع هر چهار هزار

۹۲

۴۰۰

یکصد و بیست و سه میشود بخواند بخوان این اسم را که موافق کوکب است

عود و ذرا چینی است و کوکب موافق برج مذکور **مفتی** است

۹۵۰

ف
برای تکمیل شرط
اسم را در بی با جمل
سرت بخواند

عدد این برای تکمیل شرط ایط بخواند این اسم را در روز

شمش یا در عتس دعوت کند در دایره رنگ شمش که

رزد است کرده بر آن هشته برج مذکور کشیده بر آن

مصله قرار کرده اعداد مذکور بخواند بعد اتمام هفتاد و نه

اسم مایه موکل مذکور بخواند و السلام **شر ایط کلی و جری**

اگر در همان روز که مقطوعات تمام شود کلی جز در شروع کند

هر

5
حاجت غسل دود کانه نیست و اگر روز دیگر شروع کند غسل

دود کانه بطریق مذکور بخار داسم را باره موکل یا هو اکیل

یا سائیل یا کلصائیل بحیثی سنانک تا آخره نود و نه کرت

باز هفتاد مرتبه درود بخواند بعد به نیت **نصاب** چهل

و شش هزار باره یا وکیل **زکوات** هفتاد هزار باره **نصاب** چهل
۶۶ ۱۷۰۰۰ ۵۵

عشر دویست و هزار باره شست و پنج باره یا وکی **مقل** شش
۶۰۰ ۴۶

صد باره یا فتاح دور مد و مجموع اسماء عظام چهل و یک مرتبه
۴۸۹

بدره یا معطی **بذل** چهل هزار باره یا وهاب **ختم** نوزده
۱۲۹ ۴۱ ۱۹۰۰۰ ۱۴

هزار باره یا نامدیر **سریح** **الاجابت** یک لکه و بیست

چهار هزار و هفتصد و بیست و دو و این سریح **الاجابت** را

نامادامیر که تواند ایام طاق اختیار کرده و صحت روز مره

متساوی بخوده بخواند و اگر حضرت از قنوت زیاده مانده اند
 در آخر روز همه را متصور تمام کند بوجه هفتاکرت
 یا هو اکیل یا سائل یا کلصائل حق سبحانک الی بخواند و
 موثر خواهد شد بمنه و کمال کرمه **مقطعات** یا اله الاله
 الرفیع جلالة طریق دو کانه جناب نه بالافند کورد ادا نموده بعد از
 غسل و دو کانه دوازده مرتبه اسم را با مویکلات بر جها و هفت
 مرتبه با مویکلات کوکبا جناب نه بالافند کور است خواند یا اسرائیل
 یا ائیل یا ایلکطبا ائیل حق سبحانک یا اله الی بخود و نه کرة
 خوانده هفتاد مرتبه درود بخواند بوجه یا اسرائیل حق یا اله
 الی موافق ارقام حروف اسم و ارقام برج **اسد** و ارقام
 کوکب **زحل** و ارقام اسم شیخ محمد جمع هر چهار یکدیگر از یکدیگر
 حاصل

این کتب در کتابخانه
 مجلس شورای اسلامی
 تهران موجود است

این کتب در کتابخانه
 مجلس شورای اسلامی
 تهران موجود است
 و ما صادر کردیم
 و تازه منتشر کردیم
 و این کتب در
 کتابخانه
 مجلس شورای اسلامی
 تهران موجود است

می شود بخواند و عدد دو کوب **شمش** که موافق برج اسد است برای تکمیل
 شرایط بخواند و این اسم را در روز زحل یا در عیش بخواند بعد
 اتمام هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور بخواند زود موثر خواهد شد

نسخه شرایط کلی و جزوی این اسم بدین طریق شروع کند تر:

غسل و دو کاه بنایچه بالا مذکور است نگاه دارد بده اسم

باره موکل یا اسرافیل یا ایل یا ایلکطایل حق

یا الله تا اخره نود و نه کرة خوانده هفتاد مرتبه درود بخواند بده

به نیت **نصاب** یا الله شروع کند **نصاب** بده یا و کل
 ۲۳۰۰۰ ۴۶

زکوت نه هزار بده یا محیب **عشر** نیکه و شست و پنج
 ۱۱۶۵۰۰ ۹۰۰۰

بده یا دلی **قفل** چهار صد بده یا ضاح **دور** در مجموع
 ۴۸۱ ۴۰۰ ۴

اسماء و عظام جمل و یک مرتبه بده یا عطلی **نزل** هفت هزار
 ۱۷۰۰۰ ۶۲۹

عشر این رسم باعتبار دیگر
 نه صد و شست و پنج است

بجای یاب **ختم** شش هزار بجه یا نادیر **سرع الاجابت**
۱۶ ۲۰ ۴۳۳۵۱

شست صد هزار و صد و هفتاد و یک ضابطه خواندن
سرع الاجابت جناح بالاند کور است نگاه باید داشت

بجه هفتاد مرتبه یا سرافیل یا ایل یا ایل یا ایل

بجای یاب تا آخر بخواند رود موثر خواهد شد **مقطعات**

یا رحمن کل شیء و ارحمه یا رحمن بعد از غسل و دو کمانها اسم

یا موکلات بر چهار دوازده مرتبه و هفت مرتبه یا موکلات

ستاره یا جناح بالاند کور است خوانده یا امواکیل

یا رایشل یا انقصعوا ایشل یا رحمن الخ نود و نه

کرت بخواند و هفتاد مرتبه درود بخواند بجه یا امواکیل

بجای تا آخر بعد و جل اسم و جل برج عقرب و جل ستاره زهره

۲۱۷ ۳۷۲ ۹۲

در وقت عقرب بخواند
در وقت صبح بخواند

7
و جمل اسم تسبیح محمد که جمع این هر چهار یکبار یا نصد و هشتاد و چهار

میشود بخواند و باعتبار ریح مذکور ستاره مرتفع است رقم این برای

تکمیل شرائط بخواند بعد اتمام هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور

بخواند بخور این اسم خود و سدل سفید است و در روز زهره یا

ساعت شش شرائط این باید داد و السلام بعد شرایط کلی و جزوی

این اسم بر طریق بدیهه ترتیب غسل و دو کانا جناخه بالا مذکور است

نگاه دارد بعد اسم را باره موکل یا امو اکیل یا ائیل

یا انقص عو ائیل بحق یا رحمن الخ نود و نه کثرت خوانده هفتاد

مرتبه درود بخواند بعد نصاب یا رحمن کند نیت نصاب

شانزده هزار بعد یا وکیل زکوات یا زده هزار بعد

یا محب عشر نصد و بیست بعد یا وکیل قفل یا نصد بعد

یافتاح دور مد و رجوع اسما و عظام همل و یک مرتبه بعد
۵۰۰ ۱۴۱

یا معطی بذل شانزده هزار بعد یا و باب ختم
۱۴۹۰ ۱۶۰۰۰ علا ۱۶۰۰۰

بعد یا ادی سبح الاحیات چهل و سه هزار و شصت و دو
۲۰ ۱۴۳۶۵۵

بنگاه و پنج ضابطه سبح الاحیات چنانچه بالا مذکور است

نگاه دارد بعد هفتاد مرتبه باسم موکل یا امواکیل یا ائیل

یا الفصیح ائیل یحیی یا رحمن تا آخر بخواند زود مشغول خواند

شرایط مقطعات یا واحد الباقی اول کل شیء و آخره

هفته در روز و سه مرتبه
در یک روز و سه مرتبه
در یک روز و سه مرتبه

بعد از غسل و دو کانا اسم را با سه موکلات بر جها و دوازده

یک ستاره شریک است

مرتبه و هفت مرتبه با موکلات ستاره چنانچه بالا مذکور است

و اعتبار دیگر برج خورشید است

خوانده یا رفقا ائیل یا و ائیل یا دوز یا ائیل یا حج یا و

ستاره بر دو وجه یکی شریک
برین اعتبار جمع هر چهار یکبار

انست صد و هفت شش مرتبه یا بخواند بعد هفتاد مرتبه در روز بخواند

انست صد و هفت شش مرتبه یا بخواند

بعده یار قماثل بحق یا واحد الباقی الخ بود **جمل اسم**

در قسم برج دل و در قسم ستاره **مشرقی** و رقم اسم **سید محمد کریم**

جمع این هر چهار دو هزار چهار صد سی و چهار میشود بخواند و

باعتبار برج مذکور ستاره زحل است رقم این برای

تکمیل شرایط بخواند بخور این عود و شکر است و در روز

مشرقی یا در غلش شرایط این اسم شروع کند و بعد تمام

اسم هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور بخواند و السلام

شرایط حرفی این اسم ترتیب غسل و دو کانا خانی بالا

مذکور است بجا آورد بعد اسم را باره موکل یار قماثل یا وائیل

یا دوز بایل نود و نه مرتبه خوانده و هفتاد مرتبه درود بخواند

بعد به نیت نصاب شروع کند **نصاب** دو هزار چهار صد

بده یا دکیل **زکوات** سه هزار و ششصد بده یا مجیب
۴۶ ۳۶۰۰ ۵۵

عشر چهار هزار و دویست بده یا دلی **تقل** سه صد بده یا قیاح
۴۲۰۰ ۳۰۰ ۴۸۹

دو صد و نود نه هزار بده یا معط **بذل** هفت هزار بده یا ک
۹۰۰۰ ۱۲۹ ۷۰۰۰

ختم یک هزار و دویست بده یا دلی **سیرع الاجابت**
۱۲۰۰ ۲۰ ۵۷ ۴۸ ۷

مقتاد و چهار هزار و چهارصد و پنجاه و هفت این را در ایام

طاق معین کرده هر روز متساوی عدد بخواند و وزیر که

م شروع کند هزار کرت هزار کرت با سوره فاتحه اسم را هم

کرده بخواند و در آخر دعوت هزار کرت با اسم فاتحه ضم کرده

بخواند بعبایت الله سیرع الاجابت کرد و بده اکم را

بابه موکل مذکور مقتاد مرتبه بخواند والسلام **مقطعات**

یا حلیم ذالانات فلا یعود له شی من خلقه بعد از غل و دو کا

از نوزاد اول نفتح سلام و آخر
بسم خا خورند علم بد او بعد
صاحب عمل را ظهور شد
مخفی نماند و اگر اول بفرماید
و آخر بفتح خا بخواند خلق
معتقد شوند و حکم او بر
جاری شود و قاضی و جابر
ز نظر عامل رفتن و محو
آورد و شود و این

که بالا ذکر است که از ده اسم را با سه موکلات بر جهاد و از ده

مرتبه و هفت مرتبه با موکلات ستار خوانده شود و ذکره

باسه موکل یا تنکفیل یا حایل یا ملز یا نیل بحی یا حیم

تا آخر بخواند و هفتاد مرتبه درود بخواند بعد یا تنکفیل

بحی یا حیم تا آخر بنده رحل اسم ورقم برج قوس ورقم تاه

مشتري ورقم اسم شید محمد که جمع هر چهار سه هزار و شصت

چهل و پنج و باعتبار دیگر برج دل است و ستاره موافق

برج رحل است عدد این ستاره برای تکمیل شرایط

بخواند و بعد اتمام هفتاد مرتبه اسم را با سه موکل مذکور

بخواند بخور این عود و شکر است و رنگ سندی است

و در روز مشتري یا در غیش شروع این بکند و السلام

نسخه و نسخه
ضد از کفر و در توطئه
برادر

شتر ابط کلي و جزوي اين اسم ترتيب غسل و دو کاهنا

چنانچه بالا مذکور است بجاء دبعده اسم را بانه موکل

يا شکفيل يا حائيل يا ملزاييل محي يا حلیم تا اخر

نودنه کثرت خوانده هفتاد مرتبه در روز بخواند بعهده نیت

نصاب شروع کند **نصاب سی هزار** بعهده يا وکیل

زکوات با تکرار هزار بعهده يا بحسب **عشر** دوازده

شش صد و سی و نه بعهده يا ولي **قفیل** بعهده يا قشاح

دور در مجموع اسماء عظام چهل و یک مرتبه بعهده يا

يا معطي **بذل** سبت و شش هزار بعهده يا ولي

ختم هزار بعهده يا نادی **سریع الاحاب**

هشتاد هزار و یکصد و هفتاد و نه ضابطه خواندن

۷۵
سریع الاجابت چنانچه بالا مذکور است دیده عمل نماید

بعد اتمام هفتاد مرتبه باره موکل مذکور اسم را بخواند

زود موثر خواهد شد بمنه و کمال کرمه ان شاء الله تعالی

مقطعات مار حیدر کل صریح و مکرر و ب غیانه و

معاذ غل و دو کا نه چنانچه بالا مذکور است ادا نموده

بوده اسم را با موکلات بر جهاد و از ده مرتبه و هفت

مرتبه با موکلات ستار یا خوانده باره موکل یا اموکیل

یا رایثیل یا مرزیائیل نود و نه مرتبه بخواند بوده هفتاد

مرتبه درود بخواند بوده یا مرزیائیل بحق یا رحیم تا آخر

بعد عمل اسم و جمل برج **سید سلطان** و جمل ستاره **زهره**
۳۸۳۴ ۳۲ ۲۱۷

جمل نام سید محمد جمع هر چهار یکبار چهار صد و چهل و نه
۹۲

میشود بخواند و ستاره زحل که موافق خانه است برای
تکمیل عدد این بخواند و هفت برج سلطان بزرگ مصید
لگاشنه در ته مصلاب دارد بخور این عود و پسند سفید
در روز رهره یاد در عیش شروع این شرار بکنند
و بعد اتمام مقدار مرتبه اسم را باره موکل مذکور بخواند
رود موثر خواهد شد عنده و کمال کرم **مقطعات**
یا مبدی البرایا و معیدها بعد فانیها بقدره
غسل و دو کانه جانچه بالا مذکور است کرده
بعد اسم را با موکلات بر جهاد و از ده مرتبه و هفت
مرتبه با موکلات ستاره بخواند با موکل یار و یائل
یا مائل یا الموائیل یحیی یا مبدی البرایا نا آفر

نود و نه کثرت بخواند بعد هفتاد مرتبه درود بخواند

بعد یار و یاسل بن یا مهدی البرایانا آخر بعد

جل اسم و جل برج **عقرب** و جل سناره **شمس** ۱۳۵۲ ۳۷۲

و از قام اسم سید محمد که جمع هر چهار دو هزار و صد

هشت و شش میشود و عدد کوب مرغ که موافق عقرب است

عدد این برای تکمیل شرائط بخواند و این را در روز

شمس یا در غلتش شروع کند بعد اتمام هفتاد مرتبه

اسم بابیه موکل مذکور بخواند و هشت برج عقرب

برنگ زرد ساخته در ته مصلاب دارد و بخور

این خود و دار چینی است **کلی جزوی** این اسم را

ترتیب غسل و دو گانه چنانچه بالا مذکور است بجا آورد

بعده اسم را مار موکل یا رویائیل یا مائیل یا اموائیل
کحی یا مبدی البر یا اما اخر نود و نه کثرت خوانده
هفتاد درود بخواند بعد به نیت نصاب شروع کند
نصاب سی و پنج هزار بعد یا وکیل زکوات
چهارده هزار بعد یا محجب **عشر** یک هزار و شصت و
هفتاد و یک بعد یا ولی **مقل** یا نصد بعد یا
یا فتاح **دور دور** مجموع اسماء و عظام جهل و بکثره
بعد یا معطی **بذل** سبت و هفت هزار بعد
یا ولب **ختم** هزاره هزار بعد یا یادی **سریع**
الاجابت هشتاد و هشت هزار و هشت
صد و نود و دو مرتبه بخواند نصاب خواندن

ب	ج	د	هـ	و	ز	ح	ط
خدا	رسول	چار بار	اہل بیت	پیر	عرش	کرس	روح محفوظ قلم
بیت المعمور	آخر	اسمان	سج	فرشتہ	زمین	بیت المقدس	کعبہ مدینہ
خانقہ	میکہ	بہت	دو رخ	کنشت	غافر	پری	حق اس
روز	دیو	شع	شب	شہر	کتاب	باغ	عارت کوه
صورت	کشت	دیا	ہزار	برق	ارنہ	خزان	ماہی وحش
شت	طیور	مور	دو	کنج	مار	اعداد	زبور جوہر
ہفت	چوٹی	کحل	عطریات	ارٹھ	خسب	پیشہ	زلف
نباتات	میوہ	خسب	غده	مجنون	اطعمہ	عقار	تصویر
رنگ	نعمت	ساز	ظروف	اسلحہ	خوش	بازی	باطل حق

صحفہ الدفوی

ه	ز	و	ح	ط	ب	ج	ا	د
خدا	بیت	خاتون	روز	محو	شت	هفت	نبات	رنگ
رول	آخر	میکند	دیو	کنند	طور	کحل	میوه	لغنه
چار	اسمان	بشت	شمع	دریا	مور	عطیات	خشم	ساز
اهل	بیت	بیه	دونه	شب	بهار	دو	آینه	غده
بیر	فرشته	گشت	شهر	برق	کج	خبر	بر	مخون
عش	زمین	غدا	کتاب	اشریان	مار	خشم	اطمه	فرش
کر	بیت	پری	باغ	خران	اعداد	زلف	عقار	بازی
موج	مخوط	کعبه	صن	عمارت	ماهی	زبور	چرم	تصویر
قلم	در	منه	اسن	کوه	و خوش	جوهر	پیش	اشترا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على محمد وآله واصحابه
 بعد انکه این رساله ایست مسمی بغالب و مغلوب که حکیم جهان
 وفیلوف دوران ارسطایس از برای سکندر فرستاده بود و
 نامه نوشته که بعضی از انعام تو بر من واجب است بران ضمتی
 که کسی مثل آن نکرده باشد ادا انعام و بعد از تامل بسیار قرار
 بان افتاد که آوردن غالب و مغلوب از وجه حساب محل وضع
 غریب کرده شود بتوفیق الله تعالی بر کاکه خواهد میان دو
 معلوم کنند که غالب کدام است و مغلوب کدام از همه چیز مثل
 بادشاهان و عابدان و متعبدان و عمل متفرقان و شریکان
 و زن و ثور و خواج و غلام و دو خصم که نزد فاضل از دید این
 حساب معلوم کنند اما باید که در حساب غلط گواهی نکنند نام آن
 دو کس را حساب کند بخت بخت طرح کند و بیند که غالب کدام

و اگر دو جانور باشند نام هر دو را حساب کنند و اگر خلقت
نام صاحب این را حساب کنند و اگر خواهی که مستفیل تر از معلوم
و بی شبهه از ماضی که در آدم علیه السلام است تا اکنون همچین
حساب کنی پس که چگونه راست می آید و صفحات این شرح
بر هشت باب است بتصویر نشود و دوم بتحریر نظم که کتابت نصایح

اصل اولست بسم الله الرحمن الرحيم اب ج د ه و ز

ح ط ي ك ل م ن س ع ف ص ن ر
۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

شیش پیت پیت خ خ خ ض ط غ حاب جمل منظوم

بریز در صدف نینم ای هر برور ز بحر دلکش محبت سفیدی که

مفاعیل فولات مفاعل فعلین
نحوان ر بعد و این قطعه نصیب امر

لیکوں شمار را بجہ حروف تاجوی
بہ اس از انکہ از کلمن تا بعض عشر

و یک از قرش یا ضلع بر عدد مل از حساب حمل شده تمام استظهر

باب اول یکی با هست یکی غائب یکی با نیست یکی غائب یکی

بائیں میں غالب کی بائیں کی غالب کی بائیں کی غالب

یکی با شش یکی عاب یکی یا دو یکی می غاب یکی با یکی طاب
غالب **عاب** دو دو با شش و نه

غالب باب دوم دو بابت دو غالب دو بابت یف
غالب دو بابت دو غالب دو بابت یف

عالم دو باس دو عالم دو با پنج پنج عالم دو با چهار

دو غالب دو با هم سه غالب دو با دو طالب غالب **باب سیم**
 سه با هشت هشت غالب سه با هفت سه غالب سه با شش شش غالب
 سه با پنج سه غالب سه با چهار چهار غالب سه با طالب طالب غالب
باب چهارم چهار با هشت چهار غالب چهار با هفت هفت غالب
 چهار با شش شش غالب چهار با پنج پنج غالب چهار با طالب طالب غالب
باب پنجم پنج با هشت پنج غالب پنج با هفت هفت غالب پنج با شش شش غالب
 پنج با پنج پنج طالب غالب **باب ششم** شش با هشت هشت غالب
 شش با هفت هفت غالب شش با شش شش طالب غالب **باب هفتم**
 هفت با هشت هشت غالب هفت با هفت هفت طالب غالب **باب هشتم**
 هشت با هشت هشت طالب غالب نام

حظ کلین سعه قص قر نشت
 شخند صد طغ

15

بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين

الحمد لله و للرسول صلواته چون خلاصه علم نفس معنی معرفت دوم که در هیچ یکی از کتب فلاسفه
و علمای عراق و خراسان مذکور نشده و غالی از غرائب نیست و از شایسته بموت نهاد
در ضمن یک اشاره و چهار دقیقه بر سبیل یادگار ثبت نموده و بالله نستعين و نتوکل
اساره و تبیین علم نفس باید دانست که علم نفس از سرایر و مخفیات علماء نیست که ستر
از نامحوران یعنی ارباب فضول واجب دانند و در کتب قدیم آمده که این علم از مخفیات
و این راز را باذن خود یعنی پادشاهی ظاهر نمود و از انجاشاع گردید اما از علمای هند
جوگیان و رین فن تمساز پسند خاصه مردم قریه که در جبال کشمیر و است و آن
نیاهان جوگیان قدیم است و در آن مکان دره بزرگ در کوه افاده و منبری صافی

و ان است جوگیان از طرف حجره و در سنگ ترسیدند که سکونت دارند حکایت اینان
اروند

بسم و این ایشان است کاملان آن گروه از استکمال نفس در هوا پرواز کنند و بر روی
مندی

و امراض جسمانی را بی استعمال ادویه علاج کنند در کتب تاریخ و ادب است که علماء و طایفه
اصول

تشریفات حضرت آدم علیه السلام درست کنند و میگویند که چون حضرت آدم از بهشت بر زمین
وارد

شد و کوه سرانیدت را بمقدم رسید که اخی است تشریفات آن ابوالدبار بدین طریق بود و هر قدر این
علت

که تلقین بدین انسان دارد و با نور خارج محتاج نیست و اگر شخصی چند روز بوقت عادی
خطا

در ذوق مل مسطور است بشغل آن بردارد بی مزید کلفی و احتمال رنجی و منتهی حکایت از سوزی

محرر باشد و بصوب جواب بلبل و لیکن روزی گیری و بیاس نفاس مقید بودن شد طاست

در صنفه اول در صورت دم و خواص نفاس بدانکه ممر در اصطلاح این طایفه غوث است و شمس
نذر

بنی را در و برده است پس فیکه از سوراخ جب بینی آید بقرن مشوب بود چه در بدن سوزی
ارو

خاصیت ماه سود است و و میکه از سوراخ راست بینی آید با فاب مشوب بود چه در این
انام

بر مثال مزاج افلاک چون سحر حکما و مقوس است که مزاج زمان در اصل خلقت سر و سر است

مزاج روان کرم و خنک یکن که وجه تسمیه شمش نیک و قمر محبت همین بوده باشد و گفته اند

که هر کس و زرس و سی نموده و شبها نفس قمری و در روزها نفس شمش جاری دارد و در کامل

کرد و و طریق گردانیدن نفس از طرفی بطرفی دیگر است که مثلاً اگر دم از جانب چپ روان

که بسوی راست رود بر پهلو چپ بخلط و ساعتی صبر کند از جانب راست جاری خواهد شد و اگر

که از جانب راست بجانب چپ بر پهلو راست دراز شد پس اگر نفس شمش جاری باشد

بر دامن مثل زدن و فریب دادن و عقد اللسان و اعمال شری و عداوت و مفطرت

و تصرف نمودن در دلهایک بود و همچنین در هنگام حبس و عذر و قمار و زور و شطرنج و غسل

خوردن و بیانش و با زمان و خرید و فروخت و بیم و ترس و زحمت نفس شمش متروک

نفس قمری جاری بود و کارهای ملایم شروع نمودن مانند طلب محبت و استعمال ادویه مقوی

عمل قلزات و شغل باطن و تصفیه قلب و روان شدن و خیرات کردن و ترویج و بخشش

و مدح

۱۶
و صلح با عدا و در آمدن در خانه نوبتیده و مبارک بود و اگر کسی امور مذکوره سوال کند نفس
جاری باشد هم یک بود و گفته اند نفس که جاری باشد خواه نیت خواه قری یا بی نیت را
روان شدن نجات سودمند بود و دقیقه نامه در احکام محاربات اگر دو کس اراده متقابل
آمده از فتح خود بپرسند اگر سایل اول در جهتی آمده باشد که نفس از آن جهت روان بود باید
فتح تو خواهد شد و دومی اگر از آن جهت که نفس جاری نباشد آمده باشد باید گفت که فتح او خواهد
و همچنین اگر شخصی از جانب دوسر رسد که فتح کدام یکی از آنها خواهد شد نام بردام را که اول
فتح کند بشرطیکه سایل در جهت نفس جاری باشد و اگر نام برده باشد سایل دومی
گوید که در آن جهت نفس جاری نباشد آنکس فتح کند و اگر کسی را که در جهت خانی نام برده
آورده نیت یابد اگر در هنگام جنگ نفس قمری از استهالی یعنی مقیم جاری بود فتح کند و باید که
استهالی همان وقت جنگ کند که نفس قمری او جاری بود و جائی یعنی آئیده و وقتی
بردارد که نفس سمی او جاری باشد که بر این فتح کند و دستور خیانت است که نفس جاری
جانب از مقابله سخن بر تافته و جانب خانی در مقابل استهالی کند و چون بدین قاعده عمل نماید

سراسیمه و شمن مخلوب و دیانته مشهور و حکمای هند گفته اند که درین حکم اعلایه مشک و بنفشه و اگر
خواهد که بر دوشمن حربه اندازد جانب خالی را در مقابل دشمن داشته حربه افکند و چون دشمن بر سر
بیاید و خواهد که حربه افکند باید که نفس جاری در مقابل او دارد و با مجروح نکرد و اگر مجروح کرد زخم
نیاید و اگر نفس قمری از استهائی جاری بود و استهائی در جانب مشرق یا شمال بجائی بود
استهائی فتح کند و اگر نفس شمسی جاری و بجائی در مغرب و یا جنوب استهائی باشد بجائی
و چون نفس قمری جاری بود که قمر را مقابل با چپ داشته حک کند و اگر نفس شمسی جاری
باید که افاب را در راست یا جانب راست گرفته حک کند و طفرار و وضابطه در باطن
جانت که چون قمر در شله آتشی بود که آن محل را سه و قوس است مشرقی بود و اگر شله خاکی
باشد که آن نور و سبده و جدی است قمر جنوبی بود و اگر در شله باوی که خورا و غیر آن بود و اگر
باشد قمر مغربی بود و اگر در شله الی که سرطان و عقرب و حوت است باشد قمر شمالی بود و اگر
فی الشمس و مفعله باشد در علاج امراض اگر شخصی ماده حرارت بر بدن مستولی کرد و خواهد
صفراوی و دومی و خواهد بر قسم حرارتی که باشد مسل صداع و غیره علاجه است که سورا

۱۵
راست بینی را که بسیار زیاده و بعد از آن حرارت باینه کشیده و ساز و خیا
و هم از اجتهت بیرون نتوان رفت البته حرارت نقصان پذیرد بلکه زایل گردد و این عمل کز
رسیده و همچنین در پیامی بلغمی و هوار و کی یا غلبه رطوبت و پروت و سوراج چپ آمده و ساز و
تشنه های مایه و اگر کوشش بخوفه خود را بروی رسته سازد که تشنه نفس قمری و روزها
نفس قمری بی کلف و تعب جاری مانده باشد اصلا بیماری و تشنه مزاج او راه نیاید و از
بسیاری و سستی اعضا و لوازم آن محفوظ باشد و مصداق این سخن مشاهده حال جوکیان است
عوارض و بدن استقامت یافته و اکثر عمر در زیانند و طعام را البته در نفس تشنه ساقط می شود
سرع الهم و اکثر النفع به و در نفس قمری برعکس آن بود چون کسی را زرد تنه و یا ماریا گردد و
و یکدیگر از حیوانات مودیه گرفته باشد اگر در نفس دم جوچی که مذکور شد در تنه تاثیر آن ملاحظ
شود و اگر در نفس نادر باشد که فی الحال نفس قمری جاری است و از استقامت تمام نکند و از
که اطمینان نگیرد و در بدن تاثیر مایه و اگر ماندگی سفر روی دیده ماحزن و آید و غرض کرده
و یا غشی افند نفس قمری جاری ساختن علامتی تمام بود باید دانست که در نفس قمری مباحث

نباشند کردن بازمان بهتر بود چه در صورت ضعف و سستی کمتر افتد و امکان زیاده شود
و اگر زن حامله رود اغلب که پسراید و در نفس قمری بخلاف این بود اگر در حال نباشند از
جانبی که نفس جاری باشد خواه سمنشی خواه قمری سوای بیرونی را بخود در کشد و از آنجا باشد
و از جانب خالی ارسان نماید و باز از همان جانب که جاری بود بکشد و از طرف خالی برارد و امس
زیاده آورد و چون این عمل تدبیر صحیح نماید بجائی رسد که احتیاج به آنند چنانچه تا نخواهد از محل
جدا نشود قافم و قفیه رابعه و ربیعان خواهد متفرقه اگر سائل از سوی نفس جاری آمده سودا
از هر چه پرسیده باشد خواه خیر خواه شر باید کیف که برآید واقع شود و اگر از جانب نفس خالی
پرسیده برعکس بود و اگر سائل در مقابل مسؤل عنه و یا از بالای او مثل پشت یا دم باشد
باشد و یا از جانب چپ بود درین صورتها او را چپ باید شمرد و دوران سکام نفس قمری جاری
از هر چه سوال کرده باشد ثمره نیک یابد و اگر از دست راست یا چپ یا در محل چپ
در صورتها سائل را در حالت دست راست باید انگاشت و دوران حال اگر نفس سمنشی جاری
از هر مهمی که پرسیده باشد نیک بود و برعکس این صورتهای تنجیه بدو و طریق دیگر از سائل

سوال اگر از جانب نفس سمنشی بود حروف عبارت سوال اورا باید شمرد اگر طاقست مهم او براید و اگر خفت
ست بر خلاف آن بود و همچنین اگر سایل در جانب نفس قمری باشد حروف سوال اورا ملاحظه کند
زوج است سبب بود و اگر طاقست بر عکس صورت اول باشد و چون بعضی از حقیقت عالمه برسد
جانب نفس جاری برده باشد باید نف که پس خواهد شد و اگر از طرف نفس حالی برسد و خرسود
اگر در وقتی برسد که هر دو نفس جاری باشد باید نف که توانان شود از ذکر و انشی و اگر در هنگامی
کند که نفس از یکی جانب منتقل کرده و از جانب دوم شروع نموده باشد استقاط حاصل شود و در وقت
نفس سمنشی بر حاجت که از سد اطن و از باب سروت خواهد رو کرد و اما بسیاری مدافعت
بر نیانی خاطر و نامرادی بود و شروع نمودن در کارها و نفس قمری مبارک شود و در معصودند
شبه وی حاصل شود و اگر سایل از جانب رت آمده از غایبی سوال کند و نفس سمنشی جاری بود
غایب است باز آید و اگر از جانب حب آید و نفس قمری بود نیز بداند و لیکن اگر از جانب
و نفس است جاری بود و دلیل بر بیماری و مرگ غایب بود و در کتب معتبره این علامه
که چون وقت صبح از خواب بیدار شود و نفس خود را ملاحظه نماید که با کوب از روز در گذر و تانیست

موافقت در دما که موافق باشد یا تلباس موافق تواند کرد و در آن روز بسیار دما می نماید
و آن بر دو قسم بود اول آنکه هم کوکب کر باشد و هم نفس مع از جانب راست بود و دوم آنکه در
مونت باشند بر هر دو تقدیر باید که قدم را از جهت که نفس جاری باشد سه مرتبه پیش کرده بر زمین
و اگر کوکب بر صورت و نفس با یکدیگر مخالف باشند از روز نیک باشد اما هم موافق کوکب بر روز بر زمین
اگر کوکب کر بود اول قدم را بر زمین نهد و الا قدم چپ بعدوی که نکوشد و دیگر ومانت
کوکب بر صورت است زحل مونت مشتری ندر مرغ ندر سمت ندر رهنه مونت عطارد
قمر مونت و دیگر ومانت ایام بدین تقاس است که شنبه مونت یکشنبه مونت دوشنبه مونت سهشنبه
چهارشنبه خشتی پنجشنبه مزرجه مونت باشد و الله اعلم بحقیقه الحال

بسم الله الرحمن الرحیم و به استعین

الحمد لله و بلسون صلواته چون تو خواب و آیه نقل سلیم فکرم است و بکس از انجا
این علوم عظمی نزد اولیا و انبیاء و حکما معبر بوده و علماء در شرح و تفصیل آن کتب متدا
بر روی کار آورده اند شمه از آن تقریب سخن در مطالبی بمقدمه و چند عنوان

و من الله

و من الله تشر الامور مقدمه علم بغير عبارت است از معرفت احوال خوابها و بقیة احکام ان و ان

علمی شریف است و معجزه یوسف صدیق علی نبی السلام بوده و حضرت یوسف از او در برابر

ملکها و جنات و عیسی علیه السلام در قرآن مجید از وی حکایت فرموده فی قوله تعالی رب انی استسئی

من الملک و علمت من تاویل الاحادیث و شرح ان چنانکه باید در نیمه آخر او نتوان کرد

عنوان اول در حقیقت خواب و شرایط صحت و اسباب آن بدانکه روح حیوانی مادی نامشروع ظاهر

بدن است اعضا و حرکت باشد و بیداری عبارت از آن باشد و چون ان خیال لطف متوجه

باطن شود در خواب ظاهر متصل راه یابد و خواب عبارت از است و سبب آن شد و در خواب

یا بواسطه آن بود که نفس باین متصل عواسط ظاهره بروحانیات متصل شود و در وقت

بیداری آنکه قوه متخیله تحت اشتیاق آن بگری یا از آنکه آن بقوت خردی در وقت بیداری

تکون در صورتی کرده باشد و محافظه سپرده و چون بیداری باین اشتغال حواس ظهور القصور

اورا میسازد و بود وقت خواب بر او ظاهر کرد و یا بواسطه آنکه مزاج روح متغیر شده باشد

بلی از احتیاط از بیداری مستولی گشته و قوت متخیله تابع او رفته و در غایت اوقات

رویا حکم ان خلط افغان افند نشا اگر غلبه حرارت بود اش سبذ و اگر برودت متولی بود بر
ور واده و اگر رطوبت باران و سیل و دریا و دریا و اگر یسوت کوه و سنگ و پریدن در هوا
و مانند ان و این اقسام بحرف اول اعتبار ندارد و دو قسم آخر را حکم متغیر فراج شناسن قبل
اصغات و احلام شمارند اما قسم اول بدو نوع بود یکی صریح که تبا و تیل احتیاج ندارد و این
رحمت الهی بود که بدقت فردماندگی بیده را بدان هدایت کند و دوم آنکه صریح نباشد و تبا و تیل
و خوابهای انبیا و اولیاء و حکماء کامل بشتر این دو قسم بود چه در اینجا اصغات احلام
جنانچه در حدیث سرفه ارد است رویار المومن جرم است و اربعین خراسان انسوده و در کتب
آمده که شرایط صحت رویا است که فراج بنبیه از جاده اعتدال منحرف نباشد و بر طهارت
خواب پهلوی راست بر تیر بند و خوابیکه در اول بهار و اعتدال بس و چهار نبیه بصحت
و باید که خواب را با کسی گوید که دوست و عاقل و سلیکوزه بود زیرا که بهتر تو او را شناسی
اگر کسی واقعه کرده بنبیه بهتر است که با کسی اظهارش نکند و چون بدار شود از ان پهلوی
و ابی بن سبذ ارد و نمود و اتیه الکسی بخواند و گوید خیر لنا و شلاع انیا و چون روز شود

و بعد عبادت کثرت عنوان دوم در دیدن تجلیات ایزدی و روحانیات و انبیا و اولیاء
و ملک شیطانی و دوزخ و مانند آن اگر کسی خواب ببیند که نور حق تعالی بر او کبی
سرد کار او در دین و دنیا بگشود و در آن موقع که این خواب ببیند عدل و انصاف و فراخی
پیدا آید و اگر مردی مقیم ببیند که حق باقی حساب کند شادی باو رسد و اگر مسافر ببیند
و خوشه لی بماند باز آید و اگر در خواب ساجات کند نام او در دین و دنیا بزرگ شود
موت ملک کرد و اگر ببیند که حق تعالی از او اعراض کرد او را از گناه نوبه باید کرد و اگر
موت تازه ردی و فرحاک ببیند قدر و منزلت باید و طریق علم حقیقت بروی منكشف شود
و از آفات ایمن باشد و از باری شقا باید و از غم و اندوه بیرون آید و اگر ترس روییده باشد بر عکس
چند که بالذات مقتضی است بکنند احبش نزد یک سیده باشد و حکم عام و مسکن برقی باشد
و اگر ببیند که فرستگان از اطراف و جوانب در خانه او می آیند خانه را از درد و ان بکاه باید و درین
انبیا و اولیاء در صورت نشاست و بل حصول جاه و منزلت بود و اگر خصمان ببیند برخلاف این
باشد و دیدن صحابه و اولیاء و آن خیر برکت باشد اگر با و شاه را خواب ببیند که در محلی

یا در سرائی غیر شکاف و زواید در آن موضع زیان و آفت رسد مگر بجائی که آمدن او در اینجا
غریب بود و دلیل دولت و راحت بود و حکم دیدن و بود خواب همان شب که در نوشته بیان شد
اگر بیند که در بهشت است و از میوه آن تناول میکند عالم شود و از علم بر خوراری و کرامت یابد
اگر در دوزخ بیند و متذکر باشد از جمله معاصی باز آید و اگر از اهل دنیا است سفوراز
و اگر بیند که از دوزخ میرون می آید دلیل درین داری و باز آمدن از سفر بود و اگر بیند که
برنج گرفتار است آن رنج و سخت دنیا بود و اگر قیامت بیند دلیل پادشاه بود در آن
عنوان سوم در دیدن انسان و اعضای آن دیدن کودک خرد اگر معروف باشد دلیل
بود و اگر او را در بر گرفته باشد مدبر ملک شود اما اگر کودک مجهول باشد دلیل غم و اندوه بود
و دیدن دختر و خواب نیت و راحت بود و نیز که خریدن یا فتنه مقصود بود اگر غلامی را
خود را بیند که مانع باشد از ادبی باید و اگر مرد جوان مجهول او خواب بیند او را در بهشت
زن جوان خوش رومال و نوشاد است و زن بکر تجارت نمودند یا ضایع بودند
و دنیا باشد اگر او را بهشت نیکو و حلاوت بیند کار او نظام کشد و اگر ترس رود بیند و معاصر

زحمت کش اگر مردی شکر می بیند که سویی سبزه او سپید شود مردم بر او متغیر شود و اگر سبزه
که از زن او جدا شده از مردم جدا ماند اگر بر خود را بزرگ بیند بزرگی و جاه باید اگر کوچک
بیند از مرتبه افتد افزونی و درازی سویی برای جوانان و زنان و شکر بیان دلیل افزونی مال
و درازی عمر بود و دیگر اثر اندیش و تر و د خاطر و اگر سبزه که سویی او سپید شد بماند بدارد
و از قرض خلاص باید و اگر سبزه که سویی او تیره شد شوهرش طلاق دهد اگر مردی سویی
را بریده بیند بار دیگر فرزند نزاید اگر سبزه بر روی خود غبار بیند و لیس و بود و اگر سبزه
از پیشانی او چیزی برآمده است علامت فرزند باشد و اگر سبزه که چشمی در دست دارد و مالی نقد
باید اما تارگی چشم خود در خواب دیدن یا روشن بود و در بین دنیا یا بهاری فرزند محبوب
باید سبزه باشد و خود را ناسیاد و خواب بیند آن سفر ترک باید کرد و اگر رود دست بکشد باز ناید و اگر
که سبزه در چشم می کشد در اصلاح کار دین نونشد و در چشم مردم غرزد و دور رود و دست
نشان حصول مال بود و سبزی خود از حد زیاده دیدن علامت جاه و مال و عمر و فرزند بود
برعکس آن بود اگر زبان را بچری سبزه و یا از دهان برآمده دلیل آفت و رنج باشد

اگر سینه که دندان خود بقوت بر مسکه نشان قطع رحم باشد و دندان از طلا ویدن دلیل
بود و از نفقه یا از رتبه و عزه نشان مفت و زبان مال شده اما مشایده دندان از جوب
اینکه و موم دلیل وفات بود اگر کسی سینه که گوش از دست و خورشید میرد یا زن را طلاق دهد
و اگر گوش را پاک کند سخنان مرغوب و رسیداری بشود و اگر خوشتر را اگر سینه نقصان
دین باشد و دیدن ریش علامت عروجه و نعت بود و زیادتی آن عزیز نعت باشد مگر اگر
از ناف بگذرد که آن علامت دام و اندیشه بود و نقصان ریش عکس آن از زنی
بارش سینه اگر شورش غایب بود بازاید و اگر حافر بود غایب شود و اگر سینه بود شور کند
استن بود پیر زاید و اگر پیری دارد مهربانتر شود اگر کودک نامانم خود را بار
بینه پیش از بلوغ بمیرد سینه ی ریش عابه و صفت نه و سیاهی غرو جمال دیدن
برادر یا شریک یا زن شاه و زیادتی در آن زیادتی مساوت بود از اینجا عی و قطع
خصومت بود با ایشان یا دست از معصیت بستن اگر مردی است خود را در نکار سینه
معیت رنج گشته و زنا را میکند بود سینه اگر فراخ سینه دلیل جوانمردی بود و اگر تنگ

نشان تحمل کمر اهل بیتان دیل زن و دختر بود شکم مال و مرز و قسده و بی
 شدن شکم از اسما و روده علامت جدا شدن از او با کمر سنگی دیل حرص بر دنیا کمال
 خلل در دین آتش مال و متاع خانه جار و زن باشد کلیه خدمتکار و معتمد و بعه برادران
 بهلوزن باشد دل تدبیر کننده کار و دینت کسی بود که استظار بدو باشد اگر شخصی
 بریده بیند از عمل معزول گردد یا فرزندی را وفات رسد و چون زنی بیند که ذکر دارد اگر
 آتش بن باشد پسر زیاد و آن پسر ممتی باید و اگر آتش بن باشد پسر زیاد و اگر آتش بن
 دیل زیادتی قدرت باشد در طلب محبت و اگر صوفی باشد بر عکس آن و ران سابق عمر و
 بود و چنانچه از اوقات و دراز تر سبب عمر دراز تر باشد و اگر محبت خسته تر و صوفی آن خدان
 اگر کعب خود را افاده یا شکسته بیند در پنج نصیبت افند قدم علامت نیست و مال
 اگر زنی خود را با نطفه بیند یا بکلی بزرگ مبتلا گردد و اگر بیند که از آن پاک است و عمل
 از نگاه بیرون آید اگر بیند که زنی بول میکند علامت افراشته است او به شخصی از این
 که از علمای فن بگوید و برسد که در خواب دیدم که زنی از خاندان من در پیش من بود

من جام شیر بوداوم نگاه جام سیدی بنیادی بر خاستی تا بول کند این برین گفت این
زینیت درست و صلاح و بر میل دارد او را بشویده امر و تقصیر و همچنان بود و مردان
که ملی از ملوک بنی امیه بود شبی خواب دید که در محراب بول کرد از سعید بن که در علم و مهارت
تمام دست پر رسید کف فرزند تو حلف شوند پس همچنان شد که بعضی از فرزندان او سلطت
اگر کسی خواب ببیند که از نایزه او خون بر می آید فرزند او در شکم مادر هلاک شود عنوان جام
در بیان تصرفات انسان و غیر آن خفته کردن از گناه بیرون آمدن بود و سوال و محسن
حاجت رواندن و از زنده به غم بیرون آمدن باشد و حضور ساختن دلیل امانت و تهمیح
بود اگر ندید که رک از طول شنکافند کوفه حاط شود و اگر به پشیمانی شکافند بلی از خون آن
اگر باری خواب ببیند در کار عبادت خلل افتد و اگر غم سفر دارد باطل کرد و در استن در خواب
بود و خندیدن غم ارد اما اگر بواسطه شغل نمی بود علامت نشارت بود و دست و گردن
یا در کنار زخم مرده و سل غم در از باشد و اگر باری مرده را در کنار گیر و نیک شود و اگر زن مجبور
را در کنار گیر و مقصودی که دارد بر آید بود و دست کردن نیز همین حکم دارد و

بسند که دشمن گرفت یا بود و سهمی از میان بر خرد و شرط پنج و نزد با خن کارهای باطل بود
 و اگر بسند که مرد شهم را بکشد یا بکشد در این شهر محظوظ افتد یا طوفان رسد و اگر بسند که
 با شاه جنگ می کند فراخی نوت بود نامه خواندن رسیدن خبرهای خوش بود و یافتن میراث
 و یا کسب کردن مال حلال و اگر نامه خواند و معنی آن نداند در کاری افتد که محتاج به اجابت
 و کتاب را نیز همین تعبیر بود برده خریدن شادی بود و در عرض غم از تحف و هدایا بر چه
 بسند بود در خواب نیز مبارک است با پای نوقت نشان مصیبت است اما اگر بارود و سرد بود
 بقریش سجنهای بد و باطل اگر بازی مجهول صحبت کند و اثر شهوت در ظاهر پیدا کند منفعتی باید
 بازی معروفه صحبت کند یا آن معروفه از آن خود داند اهل بیت آن زن از منفعت یابند
 و اگر بسند که زن را طلاق داد تو گزری باید اگر بسند که با مردی مجهول صحبت میکند منفعت باید
 و اگر از نشاء بود و مقصودی که از او قطع امید بود بیاید چون بسند که زنی نکاح در آورد
 آن زن دوت و قوت یابد و اگر بسند که بکارت بسته مقصود رسد و اگر زنی بازی صحبت کند
 اسرار و احوال او واقف گردد و اگر با همیه معروف صحبت کند از کسیکه استحقاق نداشته باشد
 نکوئی نماید و اگر همیه مجهول باشد بر دشمن طغیان بد چون کسی نبیند که او را بزند و از غم

سفر دارد از آن بازمانده و اگر متدین باشد و کارش مشغول است و یا زنی کند و نوحه غل و
نیک باشد و اگر بنده که دست او را با کردن بسته اند از معاصی باز استیج جرات و درین
دین
و سیل حصول مال بود و اگر خون از جرات روان بود و منفعت یابد و اگر بنده که او را در زندان
باید و چون بنده که او را کردن روزه و سزاوارتن جدا شد اگر بیمار باشد شفا یابد و اگر وادام دارد
و یا حج کند و اگر بنده که سر بریده و دست مع از هزاره و نیاز یابد برادر کشیدن و سیل برزگی باشد
اگر بنده که با مرده صحبت می کند حاجت تمام و کمال بر آید و اگر بنده که مرده در جابه خواب می خفت
عمر دراز یابد و اگر مرده خبری بد و در منفعت یابد و با مرده بر خوان بستن طعام خوردن نیک بود
عوسمی در خواب دیدن دلیل ماتم بود و دست شستن نو میدی بود از کار ناخال کردن خصوصیت
نخوشان قرآن خواندن انتشار آثار حکمت و ادب و عدل و انصاف بود و اگر بنده مصحف مشوید حکمت یابد
دوین و دنیا با هم جمع کند و اگر مصحف بد و دهنش بر کار و واقف شود و اگر بنده که با نیک نماز میگوید
نه در وقت با نیک دلیل جور و ظلم بود و اگر بنده که اوراق مصحف میخورد و حلش نزدیک سیده
است اگر نماز با شرایط و ارکان سجای آورد خفت و امن باشد از آفات و مقصود دارد
باید و اگر بنده نماز تطهارت میخواند یا در موضعی که نه محل نماز باشد یا قبله بر او خسته گردد

انکس حاجت های خود متحرک رود و سوار می بدان رسد روزه و این خفیت است از افت
 دنیا و باز استیاد از کارهای ناشسته زکاة دادن نام نیک حاصل کردن ^{چند}
 مقصود یافتن همه حال قربان کردن از غم و اندیشه فرح یافتن و اگر زنی باشد که قربان ^{مسئله}
 فرزند می شایسته آرد و اگر بنده بنده از ادوی باید بیمار بند شفا حاصل آید مجبوس ^{مسئله}
 عنوان نجم در دیدن جانوران آب ولایت و دولت بود وزن نیرته و اگر خود ^{مسئله}
 بر اسب سوار بند دولت بی اندازد باید اگر اسب سیاه بند و لیل ولایت ^{مسئله}
 و کمیت زیاده و تنی فرح و شهب اصلاح امور دنیا و سمند یار زده علامت بیماری ^{مسئله}
 لیکن اندک و ابلق و لیل مشهور استن و اشهب رفایت در کارها و اگر سمند که استر ^{مسئله}
 سوار است و در از یاید و اگر بر استر شخصی و لکیر سوار شود باز انکس خیانت کند اگر خری ^{مسئله}
 از نخت خود تنفوت یاید و اگر خری را بر پشت گیرد از طالع بد و یاید اگر سمند بر ستری ^{مسئله}
 و لیل سفر باشد و اگر سمند که استران بسیار دارد و لیل ولایت بود و اگر سمند که استران ^{مسئله}

از عقب آمد می آید از بلای احتیاط باید کرد چون کاوی بند باز از فریبی و نگرانی آن
در آن سال منفوت باید و تعمیر فراخی و سنگی سال فریبی و لاغری کاو بود و اگر سبکه کاوان
رزد و شرح بار بر نهاده بی خداوند و شهری یادی می مردند و در آن موضع بایستی
بند کوفته آن بسیار نگاه میدارد و فراماده جماعتی شود و دیگر بهایم نمین حکم دارد
و بل کنیز بود و خرگوش زنی باشد که الفت گیرد اگر کسی در خواب خود را در شب قبل
مخدول شود و اگر در روز سبزه را طلاق دهد اگر شیر از استر خود بند بر بدن بگذارد
و اگر سخن از شیر صومعه بود و یافتن مقصود و خوش علامت مردی حرام خوردت و سگ شبنم
بانگ او سخن فرومایگان چون بند که سگ جامه او ببرد یا بکشد خصومتی باشد از شبنم
نشان در دبا شد و لیکن اگر بند که گریه یا خبری از وی بخورد در چاه از آن شخص
باز آید و اگر بند که گریه او را بکشد یا منجر باشد یا شود را سونیه من حکم دارد اگر بند که
طعام او یا خبری که با او تعلق دارد بخورد و دلیل نقصان عمر بود اگر با شاه ظالم نصاری
زشت رو باه خویش مکار و فرسیده اگر بند که با رو باه بازی بکشد زنی را که دوست

بند

۱
۲۶
باشد باید کشف مردی عالم باشد و دشمنی بود و نهان آنچه پدید بود و ضعیف باشد و سیاه قوی
اما اگر بارامتها و خویشند با دشمنی یا کنی باید اگر ماران بسیار متها و خودسند و در
شود و اگر سید که ماری از سقف خانه فرو افتاد و از باد شاه برنجی باورید و مار در
خویشد زنی باشد و دشمن گردد و دشمن ضعیف بود که قصد او بر زبان سید زبور و کس
اگر سید که مورچه بسیار از خانه او بیرون می آیند اهل آن سردای کمتر شوند اگر سید که از بار
صید میکند عالمین سلطان او را متها و شوند کلاه و زرغن مرد فاسق و دروغ زن بود اگر
از کلاه شکار میکند غنیمت باید از زوجی که از روی شمشیر سید پندیده بود طاعت
خوسر و دخی یا درم حربه ماکیان خادم و برده باشد اگر سید که ماکیان را کشت کند
بکرات بکارت بردارد و بکوتر ترنگ باشد با جماعت اگر سید که کویست بکوتر میزد از زنان
سوغت باید بکشت زن نیکو بود فاخته زن بدین و ماسعه عنوان ششم در آثار علو
میخ بادشاهی مهربان یا عالمی حکیم بود و آینه میخ یا بیخ آینه میخ یا بیخ از ایشان اگر سید از
میخ خورد یا از طرف کرد از حلقه پیرداید و اگر سید که از میخ جللی میخ و گرفت تحت باشد

حق تعالی بگرداند بادی صحت یا صلاقه باشد که بر خلاف آن بود یا از آن چون عام باشد بود
اما خاص اگر در محدوده یا سرزمینی بیدماری و فتنه بود اگر بید که فاکت یک یا دو نمیشد
چون بهنگام بید فوای سال و نعت باشد و اگر سال بهنگام بید عقوبت و اگر بید که برف بخورد
یا بهنگام و یخ و یل رنج بود و اگر بید که آب یخ بخورد شادی بود و اگر بید که رعد یا باران
سفا یا بد و اگر و ام در بید و ام گذارده شود و اگر محبوس بید از حبس یا بد اگر بید و یل
و اندیشه بود و دشمن صفت باشد اما اگر از آن بسلامت گذرد از دشمن بمانی یا بد و همه به هم
دارد یا اگر بقوت بید و یل ترس و اندوه است خصوص که با آن کرد و تارکی بود و اگر بنا بر خرابی
و در خرابی بکند و یل محصیت بود در آن ولایت یا آید و طاعون بید و اگر بادی تارکی و غبار
و نرم و یل سکوی و صفائی غیش بود اگر روشن بید بی آتش علامت راه یافتن و درین
تارکی بید آن اگر نور با آتش زبانه رنده بید حب و خصوصیت بود اگر بی زبانه بید طاعون
و برام بود و علامت خفا و فتنه باشد اما اگر بید که از آسمان بر زمین می آید اثر آن بیشتر است
و اگر آتش افروز و جزئی بید و منفعت یا بد و اگر جابه سوخته شود و باندازه آن بوضعی منفعت

اگر آتش در دمال حرام باید قوس قزح دلیل فراخی سال عهد فرج و دیدن صایقه کوکب را
دلیل دروسی و درویش را وسعت معیشت و بدین آسمان قوت و بزرگی باشد و اگر سنده در آسمان
میر و سفری رود و بزرگی یابد و اگر از آسمان بنفقت کنایه بزرگ کند اگر از آفتاب و شمس
حال او نیکو شود و اگر در پیش آفتاب تبارکی و ابر سنده عمنان شود چون راه در کنار یا در خانه
زمی نیکو بدست آید و تبارکی ماه رمضان بهد اگر زن سنده که ماه در کنار او فرو آید شورش
یا شوم بزرگ بدست آید و اگر ستارگان را مجتمع و روشن سنده بزرگان آن ولایت منظم شوند
و اگر مجتمع و تاریک سنده بندان عمو از ستم در آثار سفلی اگر سنده که بر زمین نبائی سکند
باید که به ان کار و نیاب از و یا علمی بکار دین آید لرزیدن بین افق باشد از جا
اگر سنده که زمین سکند و خاک ان میخورد مالی بگر و حید حاصل کند و اگر سنده که او را در
پنهان سکند و پس مرگ بود یا دور افتادن از وطن و اگر سنده که زمین اسکند و ات
معنیست حلال بروی شاد و در دیدن صوای فراخ بجهول سفر در از درش و در
صوای معترف سفر نزدیک و یک چون اندک سنده مال یابد و چون بسیار سنده مستوفی

اگر خلیفه را بر سر کوهی سبز با پوشاهی بزرگ قادر شود و چنین بریندی که بند نشان نصبت
بود و فرو آمدن بندگان اگر از دریا آب خورد و یا بر دارد از باد شاهی مال و منفعت باید
و اگر سب که آب جمله دریا بجز و سلطنت یا مال و از آن باید خود و کشتی و دین و دل
بر آنکه در معاملات با دشمنی خوش کند یا از وفات نجات باید و اگر سب که از کشتی کنار دریا
بر دشمنان طغیان و از افات بیرون آید و اگر سب که در دریا غرق شد و حساب و عقاب با دشمن
و رحمت بند دیدن موجب رنج و مسقت باشد آب صافی عمر و از عیش و آب بکدر بندگان
اگر بزرگ بند و سیل فرزند می بود یا از افات و هول بیرون آید و اگر از آن بجز و از زمان بهره
جوی خورد و بر بنقاس حوض و بر که زن یا خرد و منفعت بود آب شور اندیشه بود آب چاه
قلعه و حصاهل و نیار امن بود و اهل دین را زیادت بر سر کاری خانه و سرای و دنیا باشد
قراخی سب نیکو بود و اگر تنگ مارک سب بندگان ایوان مرد و بلند قد را بمرج حاجی خطرو
غرفه زن در سب از معاصی توبه کند و اگر خانه از رر سب خانه پس از آتش نسوزد و اگر خانه
این سب عمر دراز باید بل مردی بزرگ بود که بوسله او مقصود سب نهفتن در خانه کرد

نشان

نشان گفت و وضو بود اگر بند که بر تر و بان مرد و در کار دین درجه نزرک یا اگر
خود را بر دوگان نسته بند عزت و مرتبه عظیم باید طاق زن و خرینه تر بود اگر بند که در ^{سر}
مرد و بر خصم غالب آید و حمام خوش در آمدن و غسل کردن دلیل زوال اندیشه ^{و خون} و عدم بود
حمام سرد بی آب بند و غسل کند از جهت نشان رنج کشیده آب گرم خوردن دلیل تر و بیمار
بود و آید و خوردن و بدان غسل کردن نشان تسکین عیش و خوشی خوردن در کعبه دیدن
ایمنی بود از جمله آفات و چون بند که بگوید اگر از عمل موزل بود باز بر عمل و در ^{اندیشه} و در هر
که به راحت باید و مسیحت کعبه بود اگر بند که نماز خواند و روی بقبله ندارد حج ^{نفس} و
و اگر رو بکعبه دارد حاجاتش بر آید اگر خود را در کوستان بند و در کاری افتد که دیگران
از و عبرت گیرند و اگر خود را در تابوت بند اگر از دشمنی متیرسد بر او لطف باید عنوان ششم
و رباغ وستان و اشجار و اثمار و غیر آن باغ دنیا باشد و خوبی و خرابی آن بحال ^{بند}
باز کرد و خود را بر سدخت دیدن سخات از خوف بود شکوفه فرزندان مال حلال ^{درخت} باشد
مرد عالم یا منفعت از زن شریفه بود و خرم علم باشد و اگر بند که پیشکشی و زدن سخن گوید

همچنین و اگر سب که خوب و نابخه مجوز اندیش ارد که بنی مال نکو بود بنه مالی باید اید و کل
 زن با و چون انرا در باغ بند فرزند باید کلسه رخ همچنین یا سمن دی و خرد
 عجب کرب یا سا خا علات مرد و زشت و بپریت سزم و سل اتفاق گرز و رسم
 مال سادی و در غیر موسم مایه اندیش بود و شلم زن روستائی و ایدوه چقدر خرد
 ترب روزی حلال با و بخان در موسم و سل اندیش و بی موسم ننیده باشد سیر از تر
 فراخی نمف و اگر خک بند بدنامی و بیانی ارد بر روز و خوب که در او دیه بکار اید
 علم و حکمت به خشی نس مال حلال بود عنوان هم در معنیات دیدن ز و سل ایدوه و
 اما اگر سب که درستی از زیافت فرزند شود و اگر بشیر مایه علم و قوت در کار دین و دنیا
 و اگر باره بزرگ از ز مایه و سل متری و بادشاهی بود و اگر سب که زیر میر و سل
 و ملاک بود و نفقه مال مجموع بود و باره نفقه نیزک اگر سب که نفقه ارکان بیرون میارد
 یا زنی ملکه و اگر نفقه بکار در خصوصت افتد کج علم و نفقت بود و بعضی گفته اند
 یافتن کج سب ایدوه و غم بلکه و سل وفات بود و یا قوت نشادی و عیش و فرزند

سائست و زن با جمال عمل نیکان تعمیر دارد و مرد و زن هر دو شجاع و دیندار و مال حلال نهند
باید مرد و زن بنفوسم قرآن باشد و علم و فرزندان زیاد و مرد و زن مال بسیار و عداوت
و میراث و اگر نبند که مرد و زن را سوراخ مسکند یا نامی صحت کند مرغان مال بسیار بود
نعم و نفرت و عمر و زاده و فرزند عقیق غرت و نفرت خرم و بخت این مال و موت باشد بر مال و تر
روی مال چو دان از زیر مال کبریا و عوام خلق و اگر نبند که از زیر ملک دارد و در خصومت افتد
انگ اندیشه بود سه راهی بصریت سه راهی زن باشد اگر نبند که سماوات و
و عده خلاف کند طوق زن را نیکویی باشد از سو و مرد را لطف و مهربانی و بارگازا
و سود و چون از آن سید بهتر باشد انکشتن زردیل و کنگر و کنگر و کنگر و کنگر و کنگر
و مال و دلاست اما اگر از زن باشد بی نیکن مردان از سیدیه بود و اگر از آن یا نفقه
و دوست دارد و با نرزه حال خود بزرگی باید یا زن تو کنگر یا فرزند یا بد و اگر نبند
نیکن از انکشتن او بقیه و خللی نند و اگر انکشتن از دست باند یا بقیه و کنگر و اگر انکشتن
خود و نفوس از زن جدا شود و اگر نبند که انکشتن از انکشتن مرد و زن باشد

اینکه قلمش یافتن و حیانت نیز که عنوان دوم در ادوات ضایعیت و آلات حرب
و غیره دیدن قلم حکمت و ولایت و فرزندان دوات کبر و زن استن و خصوصیت و دوا
از زن مادر اگر نه که در او بر خامه او چکیده و او از اهل قلم نباشد آنش رسد و عورت
آید بسیار و یک زن بکر باشد آن زن و نور زن محترمه باشد یا که خدای خانه
شمع یا چراغ افروخته بند دلیل و رازی عمر و دین و پرورده و تیره بر عکس آن است و خا
و غبار و دین از این خصوصیت بنماید باید و بیماری نیز و آینه دوست و دشمن
اگر در این نگردد و صورت خود بنماید او را پسری شود یا از عمل معزول گردد یا زن را طلاق
و آن زن در حضور و غیور و بکر بکند اگر نه که بوی ایشان نیکنه معاشرت با این از نزد
بیر و من این طبق و کاسه خدشکاران یا خرم و مفت است به سکره و جام دوست و دشمن
کوزه زن و کبر استخوان فوت و فراخ محبت اگر نه که چربی بر آن می خورد و دراز
تقل خدشکاران این با غم کاری یا سفری و کثافت و استن این دلیل است
غم و غم و غم اگر بر دست بند دلیل گناه بود اگر بر در و خدشکاران سوزن و جواهر

آلتی باشد که بد آن کار خود بصلاح آورد و اندکی از آن دیدن بهتر است از بسیار اگر سینه
بساط بر زمین می کشد و دلیل درازی عمر بود و اگر می نوزد بر عکس این باشد صندوق
خدمتکار و معتد مرا می غلام یا کنیزک جوان و انبان زن صاحب است یا لان زن
کاهواره عیش خوش و زن مهربان بود علم مرد عالم باشد و شجاع بود و علم مرد وسیل
سیاه دلیل مهری و زرد علامت بیماری و سیه مرد غمور و سفری باشد بخیر و سلا
چهره نشان سلطنت و مرتبه باشد طبل خور و غم و دل و تقاره مرد تو کز بود و اگر سینه
دکتر یا میسوارند عاونه پیش آید کمان دلیل بر او ریازن و فرزند و سفر باشد و نیزه و لایق
حق تعالی و اگر سینه که کمان سگت سفری کند و حرمت و بزرگی و در کمان سینه
درین امور تیر رسول باشد و پنجاب و نامه نیزه سفر و ولایت و زن و دیگر سلا حاکم
که بد آن ماند دلیل درازی عمر و طغری دشمن و منفعت باشد باز دانه قوت و قیمت سینه
بود و فرزند و ولایت اما اگر سینه که سینه از حامل یکد از ولایت مغز و لی شود یا فرزند
بمیرد یا ناسازی باز آن افتد هر کس خوشین را مسلح سینه در میان جماعتی که صلاح
باشد

باشند هر و مقدم ایشان کرد و نزد و شطرنج باختن و سیل کارایی باطل بود و عنوان ^{بار و}
در طعام و شراب و لباس و نظایر آن مان پاکیزه عیش و خوشی مال حلال و شهر آبادان
نیز بود و مان خشک بفساد آن گران کرده باید برادر و هم حاصل کنند مان بسیار ^{مت}
یادمان و دوستان ^ب و عمر در از گوشت خام مال حرام بود و پنجه و بریان ^{مال}
و خرید و روزی ^{عیش} بسیار است انگین مال حلال و خر و مفت و شفا بود و طوا ^{عیش} بی صافی
خوش و عمر در از باشد و بیشتر تر به همین حکم دارد و تو نیز راسب و نادر و ابی و مال ^{ان}
همان ^ب که در اصول آنها گفته شد شیر بر حیوان که گوشت او حلال است روزی حلال
کازیک بود و شیر ترس بقد آن و شیر آنچه گوشت او بخورند اندک ^{و بر} و بیماری
از شیر سازند مثل دونه و قوت و پیرانند ^ب غم بود مکر و غن و مکه خر و مفت ^ب
خرمال حرام بود یا خصوصت و اگر بید که عصیر بکنند نجس است با و شامی بود و سر که مالی ^ب
با خر و برکت مستی که از شراب بود تو گوی ^ب از مال حرام اگر از غیر آن بود و آفت ^{دوستان}

خوش باشد که از جانب پادشاه شود خون خوردن مال حرام بود و خون ریختن نبایستی
خشم فرو خوردن باشد و در خوردن شیبانی و توبه بود از گناه مشک و عنبر و کافور و صند
و زعفران و مرجه از ابوی خوش باشد و بل نیا و نام نیک و علم شریف و دین پاک و خلق
و منفعت و زن ساز و در بود بویهای نافع و بقد این جامه نیک و پاکیزه جابه و دست و
و ولایت و نیز زن باشد و در او زن را مرد قوه تعالی من لباس نیکم و انتم لباس نیکو
باشد بندشوار خدسکار سرامی جامه سبز و دین دارد و سیاه بر زنی و سیادت و سر
و خصوصت و زرد علت و بیماری و کبود میست و اندک و پشتر لباس نیکین زنانه
و منفعتی بود که از پدر یا برادر یا شوهر بدرسد بارانی خرد برکت بود نهانی و بالمش
و مرتبه باشد موزه و نفس زن و کینه و خدسکار بود و جمله چیزهای پوشیدنی چون کتبه
عم و اندیشه و درویشی بود الا موزه که مسجل آن بهتر بود از نو عنوان دوازدهم
در خواستهای بدیع که بمران دانا بمران گفته اند منوچهر بخوابد که باقی برسد و آن

۳۲
تا پنج راضد و دست کنگره بود و از چهار انگشت چهار جوی آب بیرون میرفت مهران

عمر او تغییر کردند که صد و بیست سال بادشاهی کند و حکام در عهد او دیده اند و همچنان شد

وقتی نوشیروان بخواب دید که از جام زرین شراب میخورد و خوشی با او زبان دران جام

میگیرد و بزرگچهره پرسید کف بفرومای تا همه زنان که در شبستانند برهنه میشوند و پیش تو

رقص کنند همچنان فرمود یکی از آنها در برهنه شدن تعللی میکرد و زنی از خاتونان خاص

او مبالغه نمود چون بالرائش برهنه کرد و فرمود بود بزرگچهره گفت جام زرین خاتون

و خوش این مرد که خیانت میکرد از ابو الفضل یعقوب بن اسحاق منقول است که گفت

از عمل باز مانده بودم و دخل من بواجب جماعه که در ایام عمل دیشتم و فاما میکرد

فرمودم تا اسامی آنها دو ورق نوشته نزد من آوردم و در آن قائل میکردم و بر بعضی

نامها خط بر طری کشیدم پس این ورق را برابر این نهاده تحفتم و خواب دیدم

جمعی بارها بر پست بسته اسرای من بیرون رفته از این برسدیم که شما که سائید

گفته ما الکساییم که قلم بر اخراج ما نهادی روزی خود پر دایم میروم من از خواب

و دانستم که اندیشه من خطاب و روزی همه بر حق حل و علاست و آن دو در قیام

رومی خواب دید که سوره اذاج را فرمود میخواند از این سیرین رسید گفت اصل تو

رسید از گناه توبه کن چه این آخر سوره های قرآن است که فرود آمده سخن خواب

ستوری با او سخن بگفت از این سیرین رسید گفت بخانه خود برو و وصیت کن که نزد

اصل تو رسیده قوله تعالی اذ اوقع علم القول اخر خالهم واته من الارض تکلمهم

که زوغن زیت درین درخت ریتون میرخت از این سیرین رسید گفت در این

خود صحبت میکنی چون تقصص نمود و مادر خود را بگیری خرید و با او بیاست مسکن

رومی خواب دید که در ماه رمضان مشتری در دست دارد و دهان مردان

بدان مهر میکند از این سیرین رسید گفت مگر تو بودی که بچس از صبح بانه

۳۵
میدهی و مردان را از طهارت و من و مباشرت با زبان نمودن بازیداری و
بمچین بود و مردی بخواب دید که ستارگان از آسمان فرو ریخته عوی کلس
از سرور این محبت دارالشعب جمله فرو ریخت و همین تفریس بود و الله اعلم
بما یشع

از حفر قاعده صدور و استخراج جواب سوال نیست

حرف سوال لا مطلقاً نخوده ز نام کند اول ز نام حرف مطلقاً که عبارت از حرف
سه حرفی است که اولش از جنس آخر باشد و دوم ز نام حرفه بر مطلقاً که عبارت از حرف
سه حرفی است که در اول و آخر یک حرف باشد و از میان سیم نون سوم ز نام
حرف سروری باشد و برین پنج تا یک ز نام طیار سود پس اگر حرف زبانه باشد
خلف مکررات نخوده ز نام حاصل از آن حرفه صدور و مخرج نماید و به ترفع یا تنزل یا
یا مطلوب جواب بگوید

له نما

نور بن و رفت

نور بن و رفت

نور بن و رفت

نور بن و رفت

بسم الله الرحمن الرحيم

ست
مصحف در

چون خواهی که در مهمات بکلام مجید مشورت کنی اول طهارت سازی و
بر دست کبر و در جامی پاک شستی و رومی بسوی قبله سازی با اعتقاد و سنت
سه بار فاتحه و سه بار اخلاص بخواند و ده بار درود و سر محمد علیه السلام
فرستد و سه بار این دعا بخواند اللَّهُمَّ اِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ وَتَقَالَتِ
بِكِبَابِكَ فَاَرِنِي مَا هُوَ الْمَكْتُومُ مِنْ سِرِّكَ الْمَكْنُونِ فِي عِيَالِكَ وَغَلَّتِ

و نیستی که در دل دارد پیش خاطر آرد و مصحف بکشد و صفت ورق
و صفت خط از ورق هفتم شمار و هر حرف که بر آید بر آن عمل کند شکر
که حضرت رسول صلی الله و سلم و جمله اولیان حسینی عمل کرده اند
والله اعلم بالصواب **الکراف** الا ان اولیاء الله لا

خَوْفَ وَلَا هَمٍّ يَخْرُجُونَ **ایات** **الکراف** آید بقال اند

استاد و کار شد خبر و صواب **الف** آید بقال است ای دل افروز نکو کرد
ترا آن کار افروز نکو کرد چه حاجت بخت کردن همه سال است

عیدت و نوروز لطیف آمد چه حاجت بخت کردن چراغ سخت دوست را
 برافروزد ای خداوند فال بد آنکه این آدم صغی است مکاری که خواهی کنی
 که هر روز کار تو نیکوتر گردد و چراغ دولت روشن گردد امام فخر الدین رازی
 میگوید ای خداوند فال دشمنانت مقهور شوند دوست دشمن را بر تو حاجت
 سال و ماه مبارک باشد ان شاء الله تعالی اگر **ب** آید بشیرا و

و سر جا منیرا

و ندید و داعیا ای الله بغایت ای برادر بآید بنال عمر دشمن بآید
 چه حاجت دولتی ای صاحب فال که چون قرعه زدی تو بی برآمد ز حرف بی
 حدیثی یا دارم که این قولم بغایت بآید الا ای آنکه بی در فال داری
 ترا سحت سعادت بآید ای خداوند فال این فال شعیب بنیامرست بقول
 علماء نشارت خواهد رسید از ان نشارت دلت خورم شود امام فخر الدین رازی
 و شیخ حسن بصری قدس سره بجا گویند ای صاحب فال بسیار دولت ماک است
 و صاحب دولت گردد درین فال میریتی که کردی سعی نمائی و دست مکاری که بزنی
 نیک آید و مراد یابی اگر **ت** آید **ت** ان شاء الله لقد ارسلنا الی امم

من قبلک **ایات** الا ای آنکه ت در فال داری توانی توید کن
 گرموشیاری چوت آمد ترا بدین است چه بر کردی که نبود استوار
 چوت اندازن کار خد کن میاور برود خویش خواری چوت آمد لفا

جزیریشان بغیر از توبه در دل معنایی ای خداوند فال ازین نیست که در حقش
و باز ای و توبه کن علماء دین گویند که حق تعالی توبه گناه کاران را دوست دارد از آن کار

استغفار را بگذرد ت اندر سند بن خضر و استبرایات حوث آمد لغالت انی برادر

شود کارت همه روشن سراسر ترانامت نه یکی فاس کرد و سخن کوتاه کن الله اکبر

و حرف ت لغال توبه آمد سعادت باز گشت و سخت باور ای خداوند فال شمار

مر ترا باد درین نیست که کردی با اتفاق مفسران خصوصاً عبد الله المتسعود و عباس

و امام محمد بن رازی فرموده اند که بسی روشنائی در روز کارش ظاهر شود و در میان خلق

نیکلام شود و امام محضر صادق رحمه الله گوید ای خداوند ت اگر نیست کند مال و نعمت

یابد در طلب بقصر نکنی تا مراد یابی ج ای جهم یصلونها و یسیر القرار ایات

جویم آمد لغالت ای برادر بسی جدت باید کرد تا چار ازین نیست که کردی کامیابی

اگر چه غنائی اندرین کار جوید خود کا او داده باشی پس اندر مراد خود بدست

ای خداوند فال درین نیست که کردی جهنم باید کرد تا مراد یابی امام محضر صادق میفرماید

که از حرام اجترای باید کرد و شرح حسن نصری گفته اند که ترک این نیست کن او لا

ما نقول عبد الله این عباس ترک حاجت نیست گفته اند که خیر روز صبر کند تا مراد یابی

ان شاء الله تعالی اگر چه ای ج ای جهم یصلونها و یسیر القرار ایات

جویم آمد ترا حاجت روا شد همه کارت صفا اندر صفا شد ترا درین

سید رو گشت مکتوم نگارت شد همه حاجت روا شد اگر غایت کسی

داری بجائی شود حاضر دلت نمکن چراسد ای خداوند فال ح مبارک باد

که حاجت روا شد و شش نامی در کار تو میشود و استقامت می باید و تقول امام جعفر
صادق و امام فخرالدین رازی میگویند ترا از غیب غایت شاد می رسد و دشمن تو
منکوب و سیه رو گردد و تو مراد خواهی یافت ان شاء الله تعالی اگر خ اید

قال دین فیها ابدار رضی الله عنہم **ابیات** بقالت خ برآمد اندرین م
نکر و دال و مملکت و ولایت کم چوخ آمد بکردی از خیالت که سخت نیا
برگز و غم چوخ آمد ز خوفی نیست خالی از آن خوفی نه سود می دست نه غم
ای خداوند فال ترا دست تصدق باید کشا و بقول عبد الله عباس و شیخ
حسن یگفته اند خی بدست اما چون صدقه دید خوف غم نیست و رنج
براحت بدل گردد و مراد یابد و اگر داید دعوی هم فیها سجا ملک الله ص

صدق بیدار الله
چوخ آمد تصدق کن بدو پیش

و تخمین هر فیعاسه لام **ابیات** چو حرف دال آمد اندرین فال نکر و
ترا فال اندرین حال چو دال آمد دلالت میکند این که امسالت بود هر
رخصت دولتی کرد می صاحب که و افزون شود هر روز احوال بر و بانگ دم
کن مشورت که تا مسعود گردد بر تو آشکارا خی خداوند فال دلیل نیست
که فالت نیک گردد و درسی از دولت بر تو کشا و شود و بر تو امسال بیشتر از هر سال

این فال

بود باید که صاحب دولت مشورت کنی و آنچه فرماید بر آن عمل کن و اگر کنی
اخرت امت کشتی اگر بقول الشیخ عمل کنی مقصود یا بی ان شاء الله تعالی اگر داید
ذوق و عذاب النار و ذلک بان الله موید الی

بیت امنوا **ابیات** چو دال آمد دلیلی از تو شد دور وجود

کشتی

کشت مقهور این فال اسی برادر با من خورم سعادتی بانی از نزد پاک و نور
 بفال هر که حرفه ذال آید شود کار خیرش جمله معمور اسی خداوند فال آگاه باش
 که عجز و خواری از نو دور شود و جسم و اندر کور و سخت تو بیدار شد و دولت
 یار شد و امام جعفر صادق گوید که حق تعالی عیش بر تو گشاده کرده و کار تو معمور
 اگر **ایات** بنا منزل علیا ماید من السماء **ایات** چو آمد روا شد جا
 بیابی غنیش عشرت کام مقصود چو آمد بفالت سعی بجائی قدم در
 که دولت روی نمود رفیقیش روی باتازه ماه روی زهی فرخنده فال
 بخت مسعود اسی خداوند فال بدان و آگاه باش که این نیست که کردی
 بفالت نیکوست و فال تو خوش و خورم بشارت میدهد که رئیس و یا شایسته
 یا حکمی خواهد شد یا از بزرگی فائده عظیم خواهد رسید و امام جعفر صادق میگوید
 که سفر و کسب منفعت یابی و عبدالله ابن عباس و امام فخر الدین رازی
 میگوید خداوند فال حق زیارت کعبه روزی کند و از قرض خلاصی یابد
 و بجز او رسد ان شاء الله تعالی و اگر زاید **عنه الذین کفرو**
 ان لن یبعثوا **ایات** چو آمد بفالت این نشان نیست و لیکن **سود**
 در میان نیست نمیکوم ازین نیست خذر کن ولی تعجیل کردن همچنان
 کن تعجیل ز بهار اندرین کار نشودن اسی به کوشش تو سران نیست
 اسی خداوند فال این نیست که کردی بر تو مبارک است و لیکن تعجیل مکن ازیرا که
 بخت دولت تو در خواب بود اکنون بیدار شد و روی تو دوار و تو سعاد

سعادتی
 چو آمد
 چو آمد
 چو آمد

حاکمی

یحیی

شدی و بقول شیخ حسن صبحی یک کارکن یک کارکن توکل درست بحق مکن
 و راز دل خود بکسی مگوی تا ترا بر نشان بکند و بقول عبداللہ ابن عباس اگر علم
 طلب کند حاصل شود و مراد باید اگر کسی ^{تشریف} شهر رمضان الذی بہ ہو
فہ القل ان ابیات خوشی آمد سعادت یار کرد و غنوده بخت نویدار
 مگوی بکسی راز دل خود کہ تا در و ترا تیمار کرد و خوش آمد ترا یک صلت
 از آن جصلت دلت بیمار کرد و خوشی آمد سفر کردن بود سود اگر خواستی
 ز بسیار کرد ای خداوند فال اینست کہ در می بر تو مبارک باد از برای آنکہ
 بخت نویدار شد و دولت روی نمودارد و بر تو مراد کہ داری رودی
 و شیخ حسن صبحی فرماید یک کارکن یک کارکن توکل برحق دار و راز دل
 بکسی مگوی تا ترا بر نشان بکند عبداللہ ابن مسعود میگوید اگر صاحب فال
 سفر کند سود یابد و شیخ حسن صبحی گوید اگر طلب کند علم روزی شود

صلوات علیک طبع
 و خلوصها خالص

اگر کسی آید سلام علیک طبعم فال خلوصها خالص
ابا خوشی آمد سعادت نماید شکار و بیم سفر کردن نماید چو در

ابن عباس

سین آید و دشمن خد رکن ورنه همیشه نماید درین مکن

نعمیل آید و دست صوری کن کہ کارت بر کشاید ای خداوند فال
 فکر و تامل نماید ز بهار خود را از ترش شیطان نکامدار و امام صادق ^{رحمہ} جمیع
 بر آن کند کہ صاحب فال از استغفار کشتن تقصیر نکند تا کارش درست شود
 و درین نیت بر کن و شیخ حسن صبحی فرماید کہ خداوند فال را از

نعمیل آید و دست
 و خلوصها خالص
 و درین نیت بر کن

بر مریاد کرد و سخن چمن میباش و خنک از میان بکس تا مراد بایش

النساء الله تعالى اكرض ايد من في القرآن ذي الدكر ابيات

چون در فال تو حرف صا و نمود در صبر و تحمل بر تو بکشد که از حیرت زبانی نیست

چون تو در کار یکی خواهی گشت مستغول بصر آن کار کردن نیست به خود

درین نیست که کردی صبر پیش آن که از حیرت کشاید جمله مقصود اهی خداوند

فال این نیست که کردی صبر باید کرد تا ترا مراد دست دهد و اگر تعجیل کنی

باید شد چرا که بفرستاد و رت کرده باید که مرصه در فال بر آید بران عمل کن

و قول ابن عباس میگوید و همه مفسران آن نیست که در حرف ص صبر باید کرد

تا مراد باندازد الله تعالى ضایع ضرب الله مثل الذين امنوا ابيات

چون آمد لغات ای بر او نشود کارت همه نیکو شود و بهر کاری که خواهی

میتوانی مکن تعجیل بر مرکار خود بر جو حرف ص باشد پس مبارک درین نیست

ز حرف خوشتر بخور ای خداوند فال این نیست که کرده پس بگوست اما بقول

علماء و دین خوان کس مشکو که خود را در عذاب تسوئیش منی و امام جعفر صادق

و حواجه حسن بصری گفته اند که در طلب مراد تعجیل مکن که مراد بایش الله

اكرطه ايد طه ما انزلنا عليك القرآن انتقم

ابیات چو طه آمد مطهر کن حوت بر و میکن غریبان را زبانت چو طه

تراشد و احب اید و سنت در عصیان پاک شود دل کن عمارت حوای خان

از کثافت پاک کردی ز تو آمد همه خرو عبادت ای خداوند فال

چون مراد صبر است

3

ت

بدان که این حالت نیک نیست تو به کن از کار بد تا مراد یابی و بشرطی که از
استعانت از وی بجوایی و سپردن و خویشان و عزیزان و جمله منان را
غیر داری و نیاز رازی و امام فخر الدین رازی میگوید که دایم که دایم با طهارت باش
و نماز گذاری و کار نیک و عملها نیک کن تا مراد یابی ان شاء الله تعالی
اگر چه آمد قال الله ظل الله و ذللت قلوبها ذللت
چون آمد مراد حاصل آید همه دعوی دشمن باطل آید نکو حال است فانی
طه ابا دوست یقین میدان که نامت مقبل آمد ترا زین نیست و
زین فال ابدوست امید کل نواز کل بر آید ای خداوند فانی
که کردی بسیار خوبت دشمنانت مغرور شوند و عباس بن مسعود
گوید که درجه دارین نیز باید ان شاء الله تعالی اگر عاید عم بپس آید

فوله تعالی
ظلالها

عن النبأ الذي هو حرقه ايات
جوع آمد علی الرغم بدانندیش نشاط عیش ممکن مایل خویش درین نیست
که کردی سعی نبای بکن تعجیل از دشمن مندلش جوع آمد لغات عمرالی
صدوده سال با کام دل خویش جوع آمد درین نیست عمل کن مکن اندوه
و خاطر کم و بیش ای خداوند فال برو علی الرغم بدانندیش عیش ممکن
و از دشمن باک مدار در غم را بخور راه مده که خواص حس لصری گفته اند
که صاحب عین الکرر و بر سر کار می نهند مراد یابد اگر عاید

الم غلبت السروم جو آید مشورین فال نمکین
 فراغت پیشه کن دل تشا و نمکین جو خیری کرده باشی بعد زین زود
 براق سخت دولت رانده زین الکوال قران صدق داری درین نیت
 خواهی بود نمکین ای خداوند فال این نیت که کردی غم و اندوه
 کرد تو نخواهد شد باید که باین مشغول شوی و امام عباس ابن مسعود ترا
 صدقه منفرماید تا کارت مبارک گردد و امام جعفر صادق منفرماید که اگر
 صاحب فال رخ صدقه دهد همه کار او آسان شود ان شاء الله تعالی لک آید

فهرقان عظیم ابیات چو آید بغایت کام یابی میان
 سر مرزاق نام یابی همه کارش پیرسایان گوشت و جمع ز غایبی خوف
 پیغام یابی درین نیت سفر کردن نشاید و گراز مرجه خوی
 نام یابی ای خداوند فال بدانکه این نیت که کردی کام دولت حاصل
 شود و فوت دل طالع نیاید و ترا از صاحب دولتی فتوحی برسد
 و همه کارها و پیرسایان جمع گردد و علماء دین بر این اند که صاحب فال
 از غایب پیغام یابد که خاطر جمع گردد و شیخ حسن بصری رحمه الله منفرماید
 که سفر کردن نشاید باقی همه کارها نیک است اگر فانی فال الله تعالی
 هذا رحمته من ربی است جو در فال توقوف آمد قرار است

ت

نتر خاطر چرا در زیر بار است چو قاف آمد قبول خلق گدوی درین

فتوحی بشمار است سخاوت پیشه کن با کام یابی که از بخل آدمی بسیار است

چو قاف آمد قدم نه خود درین کام بکن سعی که وقت کار بار است امی خداوند

خاطر خود خوش دارد و در دل اندیشه مکن که در فال تو قاف آمد قبول خلق

چنانکه هر که ترا ببیند دوست دارد بقول ابن مسعود و امام فخر الدین خداوند

فتوحی رسد از جایی که او را هرگز گمانی نباشد شیخ حسن بصری میفرماید که سخاوت

تا مراد یابد انشاء الله تعالی اگر کاف آمد کاما کاتبین یقین ما بقول

چو کاف آمد کدورت نیاید ز خصمانت خصوت نیاید مکن سعی درین

امی برادر یقین میدان قصورت نیاید مکن شرکت مکن فرض مکن

ازین با خبر قصورت کی نماید امی خداوند فال بدان آگاه باش ازین

زود برگرد و خود را از شر شیطان و خصمان نگاهدار و مستغفار کن

و از کردار بد باز گرد تا خلاص یابی که فال بسیار بدست و با کفش مکن

از برای آنکه بر نیایی در القضا و وعده الله ابن مسعود گوید اگر سخن شنوی

و آن کار بکنی در آخرت همان سود ندارد و دیگر با کسی بیع و شرکت نکنی

صد روز صبر کن تا حکم داد یابی انشاء الله تعالی اگر لایق آید لمن الملک

الیوم الله الواحد القهار ابیات چو لام آمد

پرخنده کرد و بمخزده کارایت زنده کرد و ازین نیت که لام آمدفا
 یقین دان طاعت فرخنده کرد و خلق خود بیرونی نازنین است زجاو
 دل حسودت بند کرد و برانکس کس عداوت با تو دارد بدان ازخانمان
 آواره کرد و آبی خداوند فال بدان واکاه باشد که طاعت فرخنده شده
 بھرکاری که خواهی مشغول شو مراد یابی و امام محضر صادق میگوید و این تمام
 میگوید که صاحب فال لام خلق و خوی خوشش دارد از این سبب دشمن شود
 و امام قشری گوید که صاحب فال لام را با کس عداوت کند ازخانمان آواره
 کرد و ان شاء الله تعالی اکرم آید مالک الملک توفی الملک ایما
 یویم آمد خدرکن ز ملامت بکفتم شرح حالت را تمامت خدرکن
 از چنین کاری برادر کنان دعوه نه بینی خبر ملامت ازین نیت
 گذرکن تا بینی ملامت بر ملامت یا غرامت ای خداوند فال
 بدان واکاه باشد ازین نیت که گویی استغفار کن تا از ملامت سلا
 یابی شیخ حسن بصری میگوید که زنه را با کسی دعوه نکنی و امام فخرالدین
 رازی گوید که زود ازین کج روی نیت سرگردان سلامت مانی ان شاء الله تعالی
 اکرت آید و القلم و ما یستطیع و
 دین نیت چه در فال تو نون است بعول عالمان گویم که چون است
 چه نیت و نیت را مکن ک که سوئی دولت این نیت است

39

بدان
نظر

درین بیت که کردی چنان بود که هر روزی سعادت و نعمت بداند
ای خداوند عالم تو بسیار خوب است بهر کاری که شروع کنی مراد یابی و نیاز کنی
کردن کاملی کن تا دولت بر تو ماند و امام فخرالدین رازی میگوید اگر
مراد حاصل آید و سعادت روی نماید و کاری نیکو شود ان شاء الله تعالی
اگر و الله و هو ارحم الراحمین ابیات چو در فال تو و آ
وصال است همه کارت وصال اند وصال است نیاز و حاجت
با کس ماند زنی فانی که چون آب زلال است ز دشمن هم خد کوی
سیر دشمن بدست پایمال است ای خداوند فال بدان و آگاه باش
درین بیت که کردی زود کن که بسیار خوب است و علما گفته اند که صاحب
بشی دولت پاک خواهد بود و امام فخرالدین رازی میگوید که صاحب فال خد
که از خلق بی نیاز گردد و مردم را بوسی حاجت نماید و خواجہ حسن بصری
از دشمن او را الم نباشد و این مسعود گوید صاحب فال هر مرادی که رو
مرادش حاصل شود ان شاء الله تعالی و اگر همه آید هو الذی
انزل رسولہ بالهدی ترا ای جان چو همه
مبارک باشد ای جان و سالت چو همه آمد مرا من از کس ندارد
نیکو کرد همه ماه و حاجت مراد این جهان آن جهانی

کاینات و خواب نه بیند انشا الله تعالی آمین یا رب العالمین
اللهم صل علی محمد وعلی ال محمد و اعف عني من ق...

و ملن نظر اميرت العالمین

فانما

مصحف

بسم الله الرحمن الرحيم

چون خواهی که فال مصحف بینی و این حقیقت مجربست اول شرط آنست که
باشی و نیت حقیقت کنی و نشاید که جامع قرآن بی و صوم بگری که گرفته
نبرد گشت و درویشی آرد که مرکز بتونگری بدل نشود مگر به توبه و دیگر
شرط آنست اول سه بار فاتحه و سه بار ا خلاص و سه بار در

خواند اللهم انی توکلت علیک و تقالت بکایله فاد
مما هو الذکک توهم فی شریک الملکوت المحزون فی
عینک اللهم انت الحق انزل علی الحق محمد الحق انما مصحف کساید
هفت ورق بگردانی و هفت ستر شمار کنی تجوی و زود سی باخر
و اگر نیست رحمت بر آید آن نیز نیکو باشد اگر است عذاب بر آید

ازان

اگر کسی که در این کتاب است
بسم الله الرحمن الرحيم

ران کارها پیر باید کرد
آید حاجت از فضل الله

راحتها به بنی زوای یار
ارو از دست بکس خط و لنگ

رحاب دولتان بنی نکوی
گاه و دوستی رانک مسعود

بروز از خوشی همه سال
در نعمت گذاری روزگار

سعادتهاست چون با آید فال
بدست آید همه مقصود حاجات

بدین نیت که داری زو و شتاب
ورین فال مبارک بگو خواه

سجده است برت از دست تو سرود
بهر شندی که گشایی خدا یار

بود چون بوسنانت زندگانی
تا امل و ارجست چون ابدت

فال کراست است ای شهنشاه
ورین اندیشه خاطر جمع مدار

غم و اندوه مگر نرو نگر سنگ
تجارت برود چندانکه جوئی

سفر مهمون نبائی خیر محمود
بهر کاری که دید تو ورین فال

کشایبر کمان در غیب کار
شوی از دولت و نعمت قوی

ز حباب دولتان بنی مراد
که نعمتها بدست آری ز مراد

شدی مقبل بپای غرت گاه
ورامد طالعت از دست مهمون

ترا از غیب فایده ای بسیار
ز فرزند ان فراوان شادمانی

تا امل و ارجست چون ابدت

قال الله تعالی و جعلنا من الآل
و اندوخت بهیم نیت
تا امل و ارجست چون ابدت

درین نسبت که دارم منفعتی
که تا رسته شوی از مکر او باش
توقف کنی نیکست این کار
که تا دسمن شود مجدول محول
بایستی جلای مقصود و مطلوب
فراوان راحت از لایم بینی

حذر کن چند روزی محنت
عدوئی در کمن تست هو
به استغفار تو به نشو تو مش
نشود بعد از دو هفته کار نام
لکام دل رسی آرام بی
ز اندوه جهان بیدار کرد

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ اسْتَقَامُوا

چو فالت بی شود دیگر چه خواهی
درین فال سعادت سخت قابل
سزد که شادمانی را کنی ساز
باید بر صبری اقبال ره پوی
بدان از آن نیست که داری
استغ کن ز انبامی به جویشان

شنائی کویدرگاه الهی
میگانی که داری گشت حاصل
فرا می در ترقیم هست غا
مطهر بر عدو از زور بازوی
ستوی شادمان و خوش از سختی
نباشد خاطرت زین بر

حسنت حال باشی در همه حال
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى كَيْفَ تَقْدِرُونَ قَدْ نَارًا فَلَا رِضَاءَ

ترا مقصود حاصل شد درین

۵۱
بخیر و جاهد بر خود را کردی

عنان بر تبار زین فال صواب
مکن عجلت کرد کار بی ادب
باید که در صبر و استقامت
ز فال عدم صبر و استقامت

چو فاکت حیست ای فرخنده ویدار

چو حی آمد ترا حاجت روان شود

اگر نو در تجارت رو آر می

بکار زرع خوشتر تو دایم کار

را صاحب دلی بینی کرمی

خاند کار و بار تو نهفت

اگر آید حسن فال صمد

درین فال آید مطلوب برود

و همه که

بر آمدنیت نقد و لنت

همه کارت صفا اندر صفا شد

سوده آیدت از زر شمار می

ز هر دانه بدست ارمی و خوشوار

بیای بی شغل یا زریا و رمی

امورت کسبت چون ماه دو هفته

که آمد بر تو ای ذات گزید

مراداتی که اندر خاطر هست

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ

اگر خی آیدت مخدوم در فال

چو خی خالیست هم خالین بگذار

اگر کاری کنی بر عکس خالی

صورت کن درین اندیشه دوروز

نگردان روارین اندیشه در حال

که تا فاید حل خود را نگذار

نباشد نشت از خوف خالی

که گردی بر عدو منصور فیروز

و همه که
بر آمدنیت نقد و لنت
همه کارت صفا اندر صفا شد
سوده آیدت از زر شمار می
ز هر دانه بدست ارمی و خوشوار
بیای بی شغل یا زریا و رمی
امورت کسبت چون ماه دو هفته
که آمد بر تو ای ذات گزید
مراداتی که اندر خاطر هست
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ
اگر خی آیدت مخدوم در فال
چو خی خالیست هم خالین بگذار
اگر کاری کنی بر عکس خالی
صورت کن درین اندیشه دوروز
نگردان روارین اندیشه در حال
که تا فاید حل خود را نگذار
نباشد نشت از خوف خالی
که گردی بر عدو منصور فیروز
سختی حوی با کاری بر کرد
مختار با حق صاحب کسب نکرد
مختار با حق صاحب کسب نکرد
مختار با حق صاحب کسب نکرد

سعادوت راه برکرد اندوخت

نگرود درخ تو دامت سخت

اگر در دست گیری خاک نمناک

شود ز رنای کیهان در دست انخا

کشتاید جلای در می بسته

بگردی از همه آفاق رسته

قال الله تعالی یا داود انا جعلناک خلیفه فی

جود ال آمد دلیل خوف باشد

اگر سودا کنی سودی نباشد

و گریه کنی باشد خطرناک

بقصد ذات تو اعدا بسا

بدل کن از صدق این خطر را

توقف دار چیدن این سفر را

بکیفت دیگرگون گردد این روز

در آید نعمت از مر سویی مر روز

مهمانی که اندر سینه داری

ترا دولت دید از سازواری

ولیکن بایدت تقه می گیریدن

اگر خواهی لکام دل رسیدن

سود کثرت جوهر عالم افروز

سعادوت رونماید روز بروز

قال الله ربنا امننا بما انزلت وابتغوا السؤل فالبتامع الشهد

به فال فال باورد و الحلال
بده بدیه که فالت خوشتر آمد
بهین اندیش شادان با دجانت

ترا لغت و دولت پر کمال است
مرادانت ز فضل حق بر آمد
خدا آورد و را را من و امانت

نباشد هیچکه محمور از کار
لقای او لیا مطلوب فرزند
بر این اندیشه پنهان نیست لیا
عمارت خانه و اعمال اشغال
دلت باشد شکفته بهیچو گلزار
سفر در هر مهمی منزل چند
همه میمون است خاطر جمع سدار
مبارک باد این جمله درین فال

قوله
مأکبنا مع الشاهدین

اگر در فال روی بد گزینست
ترا امر است از هر جنس اوقات
مستواند نشناک از هر بخور
ز غایت آید از غیب مکتوب
دلیل اندر سعادت همین است
منزه باش از خوف و بلیات
گر اندر غایت یابست سر
رساند حق ترا محبوب مطلوب

وگرنیت بدین خنجر موی
وگرنیت بزرگت کرده دل
مهرکاری که روار شود
زیه فزاید در سعادت هم ترا یاد
قوله عَسَى وَتَوَلَّى نَحْنُ اِنْ جَاءَ الْاَعْمٰی
زهی فال که زری داک در نفال
مبارک باشد این بیت بهر حال

وگر بجز زراعت کرده دل
مهرکاری که روار شود

مهرکاری کہ روار شومی شاد زینے فزاید در سعادت ہم تم تر یاد
 قولہ عیسٰی و تولی نہی ان جاء الامم الفاسقا

زهی فال که زری داک در نفال مبارک باشد این نیت بهر حال

غنی کرد و درویشان بهر عیب

بکن لمجمل برکاری که دایه منی قدم سرنه که مرکز درخما نی

سعادۃت راہ پر اقبال مع ہمراہ
مقیم اند در سراسر غرت و جاہ

عزیز می در سفر داری باید
اگر اندیشه داری بھر عقدے

درین فال سفر کردن خوش آمد
بے

وعدوا منی که در قصد مدام اند
بدست ارمی درین تزویج لغت
درین فاجت همه سقا نمائند

درین حالت همه سقن غلام آند

قوله يٰٓأَيُّهَا الْمُسْلِمُونَ وَالْقُرْآنُ الْحَكِيمُ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

سعادت یار نو خون آید بسین
برآمد حاجت مجموع منسین

درین قسمت

درین نیت دل آسان کرده زود

همه فرخندگی بینی فراغات

بهرکاری که رخ اری نهی کام

کسایدخت دولت رونماید

ستود زاندهشته اطهال بی غم

عدو در تهنکله واحاشان

قوله بجا نیت یدانی لهت

اگر شین آید اندر فال آید

چو دسوار می کشد کاری تو از سر

به سراند ترا آید و نیت برود

تراوده روز کامل صریا ید

اگر عجلت کنی آری بدامت

تو زان پس گریه بی شاخ بی سر

ستود روی تو چون روی نگاران

صاد

همی که بدل داری و مقصود

بعصمت داری و ت ایزد زافات

رسد از فضل حق که زود با تمام

عمری از سفر خندان در آید

فراید خورمی در سینه مرد

بعثت خورمی راحت بمن و ان

مکن عجلت که چندین حرز شکو

درین یک چند آخر میشود خوشتر

هر ان نیت که اندر خاطر است

در ان پس گریه کنی اینها شاید

ستود از صراجم بهم عداوت

خویشی زان بی سریم مسوده تر

بهر کلدان در فصل بهار ان

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مَا صَبَرَ لَكَ لَوْلَا أَجْرُ مَنْ أَرْسَلَهُ
چو صا داید ترا ایدوست در قال
بهر اید ترا هم دست الغلب

بهرینه میکنید آیات قرآن
مکن عجلت مشوا می دوست نادان
صورتی کن که دولت از صورتی
مگر در خدمت بند و حضور
که راست طاعت تا پانزده روز
بکن تا آخر تا کرد شب روز

چو زین بام یا بیرون نهادی
کساید هر طرف در می تندی

سود کار تو چون بستان بر بار
رساند میوه پرا حلالی و در بار
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ
سود کار تو چو بستان بر بار
رساند میوه پرا حلالی و در بار

سارک رو آید ضاد بر قال
بمقصودت رساند سخت در حال

سود کاری بدین
ز تو آید سودگی یا بد خوشی آن

درین نشه کامه خیالت
رسد مقصود با غزو جلالت

سفر خوب آید خوشتر ز راعت
رسودا منفعت یا بی گمان

تجارت مشروع و شرع
خوش است این حال در ایامی

لغای

لغائی اہل دولت نیک آید
اگر خود قصد داری می آید
برآید حاجت ای خدا را
فقران را درم شکر از فقرهای

قوله الله تعالى **طه** ما ازلنا من القرآن شيء

چو فالت طی بود جان مکن عزم طی
مراستوارین اندیشه در زرم

امیدت بعد یک هفته ز مراب
امور و روشنی گیت چو حتما

مسور رنج چو فالت طاهر آید
که قران راه حیرت منماید

تراغت حال بودن بمقریب است
بنیابی اسخه از حضرت نصیب است

بیای بی نا که ان تو کنج بی رنج
متمتع پس و شاگرد شو بر رنج

ربحت خود و بیای بی بینی
قناعت گر کنی تقوا گزینی

قوله الله تعالى **طه** عن حاجه يا احسنه فله عشر امثاله
مراوان حاجت زانود برآمد

اگر در فال حوت طی برآید **طی**

رسد چندان ز رو کنج نهانی
در آید بیستهار از حق بدانی

بر آن حاجت که در دل گذرانی
روا کرد و بکار در نهانی

ترا باشد ز دولت فتح یابی
بیابی از نقاب عالم رهایی
کن از لشکر اعدا خو خواری
شنودت هر یکی خوار و نکو نساری
ترا اقبال یار ست هم چو اوار
سعادت نماید دست یاری

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى الرَّحْمَنُ عِلْمُ الْقَدَرَاتِ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ
لِسَّارَتِ نَمَائِدِ عَيْنِ دَرْفَالِ عَيْنِ
همه کاری تو سامان کرد و امسال

باید یک دور و زری صبر کردن
که از عجلت بود افسوس خوردن
درین منت اگر کاری ست
توقف کن کنی خرد و صواب است
توقف کن نظر درگاه ممدار
بخت زود تر گردی سزاوار

گر لایمها به بینی از زمانی
بگردی در همه عالم نشانی
شود از فضل ایندو خاطر جمیع
مهر از حاسدان تو دور و کن طمع

سفر داری سسارت ممد مر ترا که بمطلب خود
قوله تَعَالَى رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً

لِفَالِ عَيْنِ اَمَدِ دَرْخودار
کن عجلت توقف در نکو کار
المر

مجلت نمایی از جوانی بخت

بخت بود از بخت روز

باز سفر دایر خیزی

بجو را شد در سرائی

بوفست اندر خاطر کس

حضرت امام جعفر صادق کای صاحب فال لکاباش که در فال تو حرفی

صدقه بده تا ترالارین نیت فحی رسد و این سفل بر لوبکافتد

اللہ تعالیٰ صحت کسان بر جو بقاء زبیر فلیعمل

من فرحتی گرفی بر آید

بانی خاطر جمع کفو

باز اندیشه گز اندیشه نواید

طمان رحمت بینی ز حدس

بده سویی سفل کز سنی

باز دسمنی کز با تو افتد

ت بر دیم خاصه زر

تو باشی در گما در حیر و طاعت

تو باشی در گما در حیر و طاعت

ایچدیوندا قال بولان اولگاه باش که در حال توفی بر لعل کونست سفروار
چند روز صبر کنی خوبست و اگر همه کارت پریشان جمع کردی و از هر نشانی
بیایدی قیامت کی الله تعالی اذ احبایه

و الفح و ایت

خوشا و مرها چون آمدت قاف بیایبی مال و زرافزون از

شود کاری تو چون کذا از خوشی رسد نعمت چون ایدوار
لسا حاسد بود محتاج خوانست خدا الو همیشه در اما

کنز سبحان بفرقت جاودانی کنی عیش و طرب در کامرا
چنین فال گزین ایند و ترا داد ملایک که از خاص خود

ترا شاید که نرم لای باشی چون نحت داد حق شاداب
سرا نوز و مرغیست که داری ترا از نحت و تاسارامی قال الله

اذا التمسک سورث و اذ التمسک سورث

بکن روزی بوفتود

بکاف است قال بسیار

از دست نیت که دل و کلام مختار است

خدا کردن صلاح است کفهم

لَكُمْ وَلَكُمْ فِي سِوَالِ اللَّهِ

ز فقران میکند اینفال نفیسم
دور و زری هر کن چون آید تیرم
مکن تعجیل که خلاهی سلامت
میرا باش لذت و طعن و مدح
نشوی از عهدی صعب بفرم
بدل مرهم رساند روی مهد
اگر استبداد عجب عجب آری
بیا بی بهره زین نیت که دار
مکن تشویش دایم باش خدا ن
که تحسین او رندت خوشمن
ترا از غیب غم خواری در آید
هر آن نیت که میجویی بر آید
پس از ده روز از خون الهی
باید کارایت روشنند
ای خداوند فال بدان که ازین نیت
خداوند فال بداند که ازین نیت
که حرف می برآمده است یقین دان که از ملامت خالی نیست
اللّٰهُ تَعَالٰی یُنَزِّلُ الْقَلَمَ فُودٌ عَلٰی نُوْنٍ
زهی دولت بروزانکه از افسر روز
که آمد نون بغالت بخت اف
شود احوال و اعمال چو گلشن
سعادوت تا رسد از تو بھر
ترا اقبال فتح و نصرت دیار
در هر کرایان دایما با
درین بندیشه بر خوردار باشی
بخط جمع هم ریاب باشی
اگر سودا کنی داری بسی سود
رسی ای داری رودنی بمقصود
ای خداوند فال بدان و آگاه باش که نون در نون تو برآمده است نیک

دست ازین کج تاه مکن مراد تو حاصل شود و فضل الهی
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مَنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِلُ مَنْ تَشَاءُ

وای

مبارک طالع و اوقات طاهر که آمد و او اندر فال ظاهر

هر اندیشه که داری زو بر آید بر و دمی دولت و عزت آید

اگر این پس گنج کلوی دست داری شود و خلخال زرا از سختیاری

ز شادی طفل زن بر مفتی بام که آمد کار تا جمله سر انجام

ز سلطان عزت و تعظیم جوید چو نعمت دولت و در نکشاید

بر آمد حاجت فرزند دل بند شود و محبوس خلاص از بند

چنان گردد که عالم تو سود و دوست نمیکند تن از شادی درین پو

ایستادند فال بد را و اکا و باش که و او نیک است دست ازین نیت باز

مدا که مراد تو حاصل شود و هر کار که کنی سر انجام باید قَالَ اللَّهُ تَعَالَى

هَلْ آتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حَرْفٌ مِنْ

منهایت یافتنی حاجت بر آمد چو اندر فال حرف می بر آمد

سوی بد و دست زین اندیشه مسرور چراغ دولت گستر و سر نور

بر او زنگان بخاطر بود و مطلوب بدامن بر این نیت بود و خوب

درخت خشک گر خواهی دهد بار درین نیت بباراید و و صد بار

وگر خواهی عقیقه بارگیری د... چو اندر فال پی آید بگیرد

مگردان اعتقاد از حرف قرآن بهر درد طبیی صادقش دان

ترا حاجت بر آید مژده باید اگر انبار زر بجستی نشاید

اسخداوند فال بدان و آگاه باش که درین نیت قرعه زد...

و حرف پی بر آید بسیار خوبست فسولس میخواهد که رود و بر آید

لفالت لام الف آمد چو ای یار سبک بگیر زین نیت نور شمار

لفال مر که آمد لام الف لا شود شوریده و مضطر ازین کار

درین نیت عمل ناکردنت به و گروم بالو واقف من بیکبار

تو میدانی که لا معنی چه دارد همی گوید سوسو بیکار زین کار

اسخداوند فال بدان و آگاه باش ازین نیت که کرده بگذر که حرف لا

برآمده ست که هر کاریکه کنی خوبست حرف

چو پی آمد لفالت یاریابی اگر بیکار بودی کاریابی

تو با عیش و نشاط و کامرانی حصودان را ز غم بیمار یابی

چو یا آمد خبر یابی ز غایب غنوده سخت خود بیدار یابی

بهر کاریکه خواهی گشت مسعود یقین خود را تو بر خوردار یابی

فالت لام الف آمد چو ای یار

اسخداوند فال بدان و آگاه باش ازین نیت که کرده بگذر که حرف لا

چو یا آمد خبر یابی ز غایب غنوده سخت خود بیدار یابی

با کدو

ایستادند فال بدان و آگاه باش که فال تو خوب است و حضرت امام جعفر صادق
 میفرماید که صاحب فال خوش خلق و تنگدستی و این فال حسب مراد است و خبر
 از تولد فرزند میدهد ان شاء الله تعالی
 فال نامه مل

۴۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نسخه رمل از حضرت رسالت نیا که احوال تمام عالم در شانزده مروج
 آورده اند هر کسی را که کاری پیش آید احوال خود درین دایره ببیند
 آسان منظر آید آمینست

لحان ///	قبض الداخل //	قبض الخارج ==	جماعت ≡
عقد ==	مخرج /	انگیس ==	حمره /
بیاض ۹ //	نصرت الخارج //	نصرت الداخل =	عبد الخارج ۱۲ /
نقی ۱۳ /	عبد الداخل /	اجماع /	طریق /

علامت بزرگان نیست داری کنی خوب و اگر

بدان ایستادند فال مراد است که کرده راست خواهد آمد هر چه در دل دارد
 بدان اگر خرید و فروخت میخواهی نیک و نیت سفر احسن لکن بجانب شرق

و اگر سوال غایب و غایب شده است و شک است یا نعمت خواهد آمد و اگر سبب دوستی
خوب است و اگر سوال بیمار است بیمار از گرمی خواهد بود و در پنجشنبه صحت خواهد یافت
و صدقه از هر بار چه و دال نخود و اگر سوال از گم شده است یا زودیده خواهد یافت
لیکن در در بدست آید و گم شده بیمار است که جانب مشرق است و در حمله کار با نگوشت
ان الله تعالی ^{قبض الدال} بدان ای خداوند فال فال تو نگوشت بشارت باد و مر ترا
بر اندیشه که کرده خوب است بدانکه شکل سعید و داخل است اگر بخت رعایتی و یارانی
حاضر مشغول بیماری دلیل که از ان سعادت یابی و اگر مال طلب میکنی بسیار می و اگر تر
در دل داری نگوشت و اگر غایبی داری از ان مال یابی اما در سفر رفتن دشوار می
و از حیوانات حذین متورسد و این نیز حکم بر حاصل شدن مال دارد و در کشتن
بر احوال ضعیف واقف گردد و یا نه روز با چهل روز یا پنج روز مراد حاصل شود
این فال شادی است نگوشت ان شاء الله تعالی **قبض الخارج**

ای خداوند فال بشارت باد و آگاه باش که ازین اندیشه باز گرد تا فساد متورسد
که درین کار خیر نیست غافل نباید بود که تو درین مقام پیوسته در اندیشه نیست
بگیر مسافر 4 دو خذر روز نماید کرد و از روز دانه و فلفل شکاران خذر نماید کرد
تا چهار روز نکند که کار تو نیک شود و در صدقه دادن تقصیر نماید کرد اگر گداخته
بعد از مدت بسیار گریخته که جانب مشرق است و زودیده و در ان شکار حرات
حرب خا ان شاء الله تعالی ^{جها} بدان ای خداوند فال بشارت باد
سرا که زمل تو و فال تو همانست نه با نگوشت نه با نگوشت شکل با نگوشت
نست

در
رفته

نخست سعید با سعید و حسن با حسن است و دلیل میکند بدانکه اگر بخت ملک و میراث
 نسبت داری و خرید و باغ و دومی خوب است و از طرف روزگار خورم شوی اگر نیت مال
 داری بعد از چند روز بدست خواهی آمد و اگر سفر داری شکست و اگر وعده فرصت داری
 احسن و اگر نقل مکان داری برو و اگر قدرت کسی بهتر بود و اگر نیت جمال داری خواهد بود
 اگر حامله است یا نه زاید بسختی و اگر نگاه راست آورد سردی و گرمی و سایه هم دارد
 علامت آن درد سرد و در شکم بیمار را خوف است صدقه دید و چهار رنگ غله و پارچه
 و اگر خوف از عدو داری هیچ نیست و اگر سفر داری کنی بدین و غایت است و برآید
 اما خبر رسد و از امید از اکابران داری برآید و اگر نیت نکاح داری بد باشد و اگر محبوس
 ویر خلاص شود و در همه امور توقف چند روز در دست ترست عقیده بدین بدان خواهند
 فال نشارت باد و میراث اندیشه هر چند روز هر کن که کار مشکل ایشان شود بدان در دل تو
 فکر خرابی است بدانکه علامت بر تو رسیده علامت درد شکم و درد کردن و درد سر صدقه دید
 گوشت خام و پارچه سرخ برابر دال مسور و کسرخ بدیده صحت باید و بیمار معطل مینماید
 و حایکه از دست مده و اگر قصد سفر داری بگوید مکن که خطره جان است اگر ملک و زمین
 میخری مخر و اگر نیت فرزند داری دختری حاصل شود و اگر حامله است نرینه زاید و اگر نیت
 حمل داری خواهد بود و اگر باشد بسختی زاید و اگر واه و علام و چهار پاره میخری مخر که مگر نرود
 و اگر غایت داری دیر آید و پیر لسان جان خواهد بود و اگر خوف دشمن داری باید
 و بر دوستی او اعتماد نتوان کرد و اگر نیت ملازمت نرکان داری داری شفقت
 کم کند و اگر امید از کسی داری بدست نه آید و اگر آید باز از دست رود و اگر روزگار
 بعد از بکاه شود خوش است و اگر نیت عقد نکاح داری مکن که زیان شود و زن بدکار
 خواهد بود و اگر در دیده گرخته است باید باز و گرخته بجانب جنوب است و در دوردست
 و اگر کسی فرض طلبیده و خرج بدین بدان خواهند فال تو بسیار رنگ است
 و نیت که داری برآید تا منظر خلاصه بود و اکنون دانست دلیل است ترس سلامتی
 تن و جان رسید محبوسان اگر نیت داری با عیس است و سلامت برسد

از این خط میماند و از این خط میماند و در این خط میماند
 از این خط میماند و از این خط میماند و در این خط میماند

و اگر نیت خرید و فروخت داری مبارک است و اگر نقل مکانی خواهی خوب است و اگر
نیت فرزند ست شود و اگر نیت حمل داری خواهد شد و نرینه زاید و اگر غلام و چهارپایان
بخری نیک است و اگر بخیه بازاید و بجان مشرق است و قصد سفر مبارک و جانب
مشرق خوب است و اگر نیت پیوند داری مبارک است و اگر نیت عقد نکاح داشته
نیک است و از دشمن خوف نیست و اگر امید از کسی داری بر آید شراکت خواهی و اگر
طلب از کسی داری خواهد یافت و در همه امور نیک است **انگس** بدان ایستاده اند
فال تو ز لون ست و نیت که داری از و باز کرد و چرا که شکل کس است
و برای بعضی امور نیک است چرا که داخل است و اگر سوال از حال خود است خوب است
لاکن در پیش است که سوال مال است بعد از چند روز بدست آید و قرض نیز بهتر است
بدست آید و از خواستگان ملاقات خواهد شد و اگر نیت خورند داری صبه زاید
و اگر بیمار است صحت یابد سبب نیست از بلندی افتاده صدقه دهد ماش سیاه
و روغن کنجد و مرغ سیاه و اگر نیت سفر داری مکن و اگر خوف دشمن داری
دور نشود **حمره** ای خداوند فال بشارت باد و مگر که فال تو در
میان ست بسیار نیک نه بد سعد با سعد بخش با بخش و اگر سوال از حال خود
پریشان نماید و از فکر و تشاوی خرابی اگر نیت روزگار و مال داری بخواهد شد
و از دشمنی برادران بر سر دار و بفرزند و از احوال مادر و پدر و می خواهی میان
و اگر حامله ست بختی بر آید و اگر نیت جان و مال داری بهتر نمی نماید و اگر نیت غلام
داری خیر او شود **سیاه** ای خداوند بشارت باد و مگر که مرنده
که کمره بر آید چرا که شکل ثابت سعید است و اگر نیت میکند بر سلامتی زن و جان و کار
زود بکشد و اگر نیت مال داری بیایی و نیت برادران و خواهران داری
باشد و دولت مند و سفر مبارک و نیت غایب حسن و سلامت
و خرج سفر میفرید و فرزند بیایی و حامله بر آید و گم شده شمال راست یابد
و در نیت عورت است و اگر سفر مروی بصحت باز آید و امید می که داری

و اگر نیت

۵۱

و اگر نیت

و اگر

و اگر محتاج به است خلاص شود و اگر فرض هم خلاصی بالبی و جمله کارها موافق مدعاست شود

نسخه الحاج

بدان ایجاوند فال مبارک باد و هر نیتی که داری برآید و اگر

حال خود میسر سی توقف نماید و روز کار دل خواهد شد و از برادران الفت یابی

و خویشان و اقربایان متفق شوند و احوال ما در ویدر خوش است و بعیش آید

و فرزندان خوشحال اند و فرزندان سرینه زارین و حمل نیست و کم گشته سحان مشرق است

و در دیده مرد است اگر نیت سفر داری مبارک است و اگر روز کار خویشی از خداوند

العام یابی مطلب تو برآید و مجموع خلاص شود و اگر از مبارک باد که فال تو برآید

نیک است و آنچه از طالع طلب کنی بیایی روز کار میسر آید و هر چه از قبضه تو رفته باشد

از آید و اگر از برادران و خواهران نیت داری الفت یابی و فرزندان حاصل شود

حاله زارید و اگر بیمار باشد هیچ در عه پاره سرخ و مرغ صدقه ده فرصت شوند

اگر کسی مردید باشد سحان مشرق باشد و از دشمن خوف داری و اگر نیت

رب داری بعد داری بهتر است و بار صحت و سلامت ای و هر نیت

مقصود که داری نیک است الشا الله تعالی عبدالحاج / بدان ایجاوند فال

تا تو نیکوست و هر نیت که داری از دخول و خروج مداند و در توقف بهتر است

نیت ملاقات داری از سرزگان و غیره آن مشکل تو آسان شود و مگر تم ترا

تیکری کنند و کسی که ترش زو شده باشد باز آشتی کنند اگر غایت

سلامت آید و مراد دل یابی و روز کار و مال میسر آید و در خانه نوافل است

در آن و خویشان آند اگر فقر می خواهی مرو که زبان است و غایب در راه است

عشق خلاصی بیاید و بعد از توقف و اگر نیت فرزند داری خواهد شد

ارست صحت نماید و در دیده مرد باشد و اگر تخمه سحان مشرق است

غایت سلامت باز آید و اما آخر سر است لعل ایجاوند فال

نیت از بهر آن است که ایجاوند فال

آخرت : اخذ او ند فال و رطالع تو توقف نماید اما مصرت حاصل
 نماید و هر چه از قبضه تو رفته باشد باز آید و هر کاریکه باشد بدست آید
 و از بزرگان منفعت رسد و دوستی حاصل شود و برادران دوستدار
 تو شوند و سفر مبارک یابد و غایب بعیش می آید و فرزند حاصل شود
 و حامله بصحت آید و محبوب حاصل شود و نکاح مکن و غایب در ملک
 و ملاقات امیران خوف است ثم محبت تمام شد فال نامه رمل از حضرت
 رسالت پناه علی الصلو اه والسلام تبارخ نجم شهد جبرئیل
 دست سدا صر علی بسم الله الرحمن الرحيم فال خون حقیقت قالا

و رفت نگاه با موافق به عبد الله اخوان اخوان و مساکین و یتیمان
از بزرگاری که کنی منفعت یابی و مله دل حاصل کنی و حق زبانه کنی
و هر چه طلب کنی از کسی بد ده و روزگار خود را از بیاد او بکن و جوینسان

به بند و بر طبق خاصیت برجهای معلوم نماید و اینها نیست

عقل	تور	جوزا	سلطان
اسد	سنبه	میران	عقب
قوس	جھک	دلو	حوت

نکیر باشد حل اگر شتوی دوست
نستارت مرترا ایغال نیکوست

بقام دل رسی مقصود یا نیلے
بر آید حاجت هر دم نشا و سیکے

راد مرد و عالم خود بر آید

می‌آید تو رگ در فال آید
فرح صد گونه اش فی الحال آید

ت جزا بفعل آید به پیر من
زید طبعی خود آنکه تو ز پیر حسن

بد خبر کردن اندرین فن ولی اخبر طغریایی بدشمن

طمان نیز گشته حکم حوزا
درین هم صبر کن ای مرد دانا

سازمی درین اندیشه است
زیانت میرسد گفتم ورنیاب

ستد اسد نیکو ست ایفقال
به منی تشا و مانی و در ایفقال

دست بنده صد مرده میدان
دو عالم ملطفت باسد حوشت

ایش و اورا بردی معظم
عزیز و سادمان یاسی مردم

اگر میزان بفال آید همه کار
بر آید حاجت از دین دنیا
اگر عقرب بفالت رونماید
به بنزج رخ و فقری
چو قوس آید بفالت مرده گفت

نکو خواهد شدن دل را قوی دار
نظر یابی تو در دنیا و عقبه
در حجت برویت میکشاید
بکام دل رسی این مترده گیری
بحکمت آنچه فرمودند به نسیفت

غم داندوه از تو دور گردد
همه اعدای تو مغفود گردد

اگر جدی ست وفالت ستر مگر
بزند کاری بروا که تو بکدر

پیر نشانی بدان و درو عاباس
نمانم نیاز با خدا باس

اگر در فال دلو ست اخی نمند
بحکمت خبر کن در روزهای خند

چو آید فال نیک حوت دید
رفضل حق بکام دل رسید

بیا بی عزت و حشمت درین
بر آید حاجت از کرم الله

تمت و تمام شد نسخه فال نامه تباخ پنجم حرم جیب

